

PERUS Suomalainen

18. vuosikerta • Poliittinen lehti • Irtonumero 3,- • Perussuomalaiset rp:n äänenkannattaja

Suomen Perusta ja PTT tutkivat:

MITEN

EUROALUE

KEHITTYY?

- Raimo Vistbacka – valtiopäiväneuvoksen haastattelu
- Turkistarhaus - turhake vai elinkeino?
- Virolaiset rakennusmiehet veivät suomalaisten työt
- Työllistetäänkö omat vai Espanjan nuoret?

Perussuomalainen-lehti

Perussuomalaiset rp:n
äänenkannattaja vuodesta 1996
ISSN 1239-2324

Ilmestyy

Kolmen viikon välein.

Painos

30 000 - 1 000 000 kpl,
keskimäärin 30 000 kpl

Julkaisija

Perussuomalaiset-Sannfinländarna rp

Pankkitili

Nordea 218518 - 157282

Toimitus

Yrjönkatu 8-10 B 25, 00120 Helsinki
toimitus@perussuomalaiset.fi

Vastaava päätoimittaja

Matias Turkkila
Puh. 040 172 7525
matias.turkkila@perussuomalaiset.fi
toimitus@perussuomalaiset.fi

Toimitussihteeri

Kristiina Ovaskainen
Puh. 040 670 7275
kristiina.ovaskainen@perussuomalaiset.fi

Eduskuntatoimittaja

Seppo Huhta
Puh. 040 172 7535
seppo.huhta@perussuomalaiset.fi

Kuvat

Fotokonttori.fi, Matton Images

Taitto

Lönnberg Print & Promo
Pakarintuvantie 7-9, 00410 Helsinki

Lehden vuositulokset

Heidi Ronkainen
Puh. 0207 430 805
heidi.ronkainen@perussuomalaiset.fi

Jäsenmaksu

25,-/vuosi, sisältää lehden

Tilaushinnat

Vuosikerta 30,-, 1/2 vuotta 20,-
irtonumero 3,-

Ilmoitushinnat

Teksti, määräpaikka ja
kuulutukset: 3,00,- / pmm
Rivi-ilmoitus: 5,00,- / rivi
Aineiston muokkaus: 50,- / tunti

Painopinta-ala: 260 x 375 mm
Palstojen määrä: 5-6 kpl

Painopaikka

Botnia Print, Kokkola

Aineisto

Toimitukseen viimeistään ilmoitettuna
aineistopäivänä. Toimitus pidättää itsellään
oikeuden muokata ja otsikoida tekstejä.
Lehti ei vastaa tilaamattoman aineiston
säilyttämisestä tai palauttamisesta.

Raimo Vistbacka - valtiopäiväneuvos

Tämä juttu kertoo valtiopäiväneuvos Raimo Vistbackan elämästä ja ajatuksista. ”Pohojalaasesta” pojasta, opiskelijasta, aviomiehestä, isästä, poliisista, nimismiehestä, kansanedustajasta, ministeristä ja tuoreesta valtiopäiväneuvoksesta.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla.

PUHEENJOHTAJA

Ole vahva - usko asiaasi

Minulla oli ilo ja kunnia puhua ystäväni Raimo Vistbackan valtiopäiväneuvosjuhlassa Alajärvellä. Perussuomalaiset on kansanpuolue. Päiväperhoilla ei ole poliittista tulevaisuutta. Vanhat puolueet ja myötäjuoksijamedia eivät ymmärrä, miksi perussuomalaisuus on noussut.

Se ei johdu EU-politiikasta, maahanmuutosta, ei mistään yksittäisestä syystä. Se johtuu siitä, että suomalainen ihminen on saatu uskomaan itseensä ja itsenäisiin valintoihin. Kansa kannatuksen ja kasvun antaa. Avainsana on uskottavuus ja uskollisuus. Ihmiset vaistoavat aidon asian. Sitä ei yksittäiset hölmöilyt tuhoa.

En arvosta nopean voiton pyytäjiä ja olen jo sen verran elämää nähnyt, että sanon sen ääneen. Pitää olla vahva - ja uskoa omaan asiaansa. Minulle ei ole epäselvää, mitä me edustamme. Henki ja halu ovat olennaisia. Teknistä apua löytyy aina. Kun tietää linjan, löytää keinon.

En arvosta nopean voiton pyytäjiä ja olen jo sen verran elämää nähnyt, että sanon sen ääneen.

Poliittinen johtajuus edellyttää, että kestää henkistä epämukavuutta ja vastoinkäymisiä. Pehmeän leivän syöjistä ei ole johtotehtäviin. Poliittisella johtajalla pitää olla kannatusta. Kannatus tulee johtamisesta, ei jokaisen itsensä tyrkyttäjän ymmärtämisestä.

Raimo Vistbacka kesti vuosikausia yksin eduskunnassa. Opastajista ei ollut pulaa. Tekijöistä oli. Kansa piti liekin elossa. Nyt on oksan ottajaa, kun on kuusen kaataja. Menneisyys ei elätä, mutta se auttaa ymmärtämään, että tulosta tulee vain pitkäjänteisellä työllä.

Olemme nyt iso puolue. Kun pysymme asialle uskollisina, kannatus kestää. Suuri saavutus voidaan tuhota vain puolueen sisältä käsin. Ahneudella ja itsekkyydellä sekä potaskan puhumisella. En ole vielä huolissani, vaikka pientä rappiota on ollut havaittavissa luottamuspaikoista tapeltaessa muutamassa kunnassa. En arvosta tappelupukareita. Puolueen ydin on terve.

Ole ylpeänä mukana. Tämä kansanpuolue on meidän. Juuremme ovat syvällä.

Ole aina myönteinen. Tämä on meidän kaikkien syytä muistaa. Ihminen haluaa tulla hyväksytyksi, olla mukana. Sinä, joka olet osa puolueen julkista kuvaa, olet omalta osaltasi vastuussa.

Auta, osallistu, anna mahdollisuus ja kannusta. Hyvän tekemiseen pääsevät kaikki mukaan. Puolueella on edessään kovat haasteet. Oman linjan kehittäminen, oman puoluerakenteen vahvistaminen ja tulevat vaalit. Töitä riittää. Kaikille. Yhdessä. Ole mukana ja ota muista mukaan.

Timo Soini

puheenjohtaja

Perussuomalaiset rp

KUKA?

Nimi: Vistbacka, Raimo Viljam
Ammatti: varatuomari, nimismies
Sotilasarvo: vääpeli
Syntymäaika ja -paikka: 19.10.1945 Kauhava
Vanhemmat: maanviljelijä Ragnar Johannes Vistbacka, emäntä Rauha Susanna Kujanpää
Puoliso: yrittäjä Eeva Riitta Helena Vistbacka (e. Aalto) 1981 -
Lapset: Ville Johannes 1981-

Koulutus: poliisikokelaskoulutus 1966, poliisimiehistön virkatutkinto 1968, ylioppilas 1972, oikeustieteen kandidaatti 1978, varatuomari 1980, poliisipäällikkökurssi 1983

Työura: nuorempi konstaapeli 1966-1968, vanhempi konstaapeli 1968-1978, Hyvinkään ja Espoon apulaisnimismies 1978-1981, Evijärven ja Töysän nimismies 1981-1982, Alajärven nimismies 1982-1996, Lapuan kihlakunnan apulaispoliisipäällikkö 1996-2005

Vaalipiiri: Vaasan läänin vaalipiiri 1987-1999, Vaasan vaalipiiri 24.03.1999-2011

Poliittiset tehtävät: perustuslakivaliokunta 1987-1989 ja 1990-1995, lakivaliokunta (vj.) 1987-1989, 1990-1991, (vj.) 1995-1999, 1999-2000 ja (vj.) 2000-2003, maa- ja metsätalousvaliokunta 1987-1989, ulkoasiainvaliokunta 1994-1995, suuri valiokunta (vj.) 1995-2003, liikenne- ja viestintävaliokunta 2003, liikennevaliokunta 1995-2007, valtiovarainvaliokunta (vj.) 2007, tarkastusvaliokunta 2007-2011, talousvaliokunta (vj.) 2007-2011, valtakunnanoikeus (vj.) 1992-1997, Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunta (vj.) 2003-2011, Parlamenttienvälinen liiton Suomen ryhmän johtokunta 2003-2011

Puolueet: Suomen Maanseudun puolue 1987-1995, Perussuomalaiset rp 1995-2011 (pj. 1995-1997 ja vpj. 1997-2005)

Valtioneuvoston jäsenyydet: liikenneministeri 1989-1990

Valtiolliset luottamustehtävät: presidentin valitsijamies 1988, poliisiasiain neuvottelukunta 2003

Kunnalliset luottamustehtävät: Alajärven koululautakunta 1986-1988, Alajärven palolautakunta 1986-1988, Alajärven kaupunginvaltuusto 1988-, Etelä-Pohjanmaan liiton maakuntavaltuusto 2001-, Etelä-Pohjanmaan sairaanhoitopiirin valtuusto 2005-

Muut luottamustehtävät: Alajärven metsänhoitoyhdistys ry, valtuusto 2001-, Alajärven metsänhoitoyhdistys ry, hallitus 2005-2006, maakuntavaltuusto 2001-2012

Ansiomerkit: SL K 1991, Valtion virka-ansiomerkki 1997, Valtiopäiväneuvos 2012

(lähde: eduskunta)

■ Puhemies Eero Heinäluoma isännöi eduskunnassa järjestettyä arvonimitilaisuutta.

Perussuomalaisuuden rakentaja

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö myönsi Vistbackalle valtiopäiväneuvoksen arvonimen jo marras-joulukuun vaihteessa, mutta asia julkistettiin vasta helmikuun alussa. Nimityskirjeen Vistbackalle luovutti puhemies Eero Heinäluoma eduskunnassa järjestetyssä juhlatilaisuudessa.

- Kyllä se kieltämättä vetää tällaisen kokeneemman miehen hiljaiseksi. Onhan se maassamme myönnettävistä arvonimistä käsitykseni mukaan toiseksi korkeimmassa arvoasteikossa, Vistbacka ihmettelee.

Elämä ei ollut helppoa lapsena

Pikkupoikana oli Raimo Vistbackan, 67, elämä oli huoletonta ja mukavaa. Hän joutui kuitenkin ottamaan jo koululaisena paljon vastuuta, eikä aikaa juuri liennyt pojalle mieluisiin puuhiin.

- Harrastukset pyörivät pääasiassa kalastuksen ja ravustuksen parissa, jos aikaa oli. Sitä vain ei tahtonut olla, koska pienellä maatilalla piti osallistua ympäri vuoden talon töihin. Näin erityisesti isän varhaisen poismenon jälkeen.

- Muistoja on tietenkin paljonkin. Kyllähän kodin lämmin ilmapiiri on näin jälkikäteen yksi niistä, joita erityisesti osaa arvostaa, Vistbacka muistelee.

Päädyin poliisiksi sattumalta

Vistbackakin leikki lapsena rosvoa ja poliisia, mutta poliisin ammatti ei ollut mikään lapsuuden haave, vaan hän oli menossa ihan muihin hommiin.

- Päädyin poliisiksi sattumalta. Olin hakuaikana kirjapainossa konelatojaoppilana, Vistbacka myöntää.

Vistbacka viihtyi poliisina, mutta veri veti kuitenkin opiskelemaan.

- Suurin syy lienee siinä, että olin tuohon aikaan rikospoliisissa luottamusmiehenä, jota esimiehet eivät katsoneet oikein suopeasti. Lisäksi mieltäni oli jäänyt painamaan se, että olin joutunut lopettamaan koulunkäynnin keskikouluun isän kuoleman johdosta.

Samaan aikaan mies perusti perheen, opiskeli ja hänelle ja Helena-vaimolle syntyi poika.

- Jälkikäteen ajateltuna täytyy ihmetellä, miten tuolloin

kaikki kuitenkin onnistui, kun vielä monena iltana viikossa oli tiini päätyön lisäksi Hämiuksen ovelta, että asuntolainakin pystyisi lyhentämään.

- Kyllähän jokin poliisipäällikön tehtävä oli kaukaisena haaveena, kun eteneminen "talon sisällä" yritettiin pysäyttää mielestäni epäasiallisin perustein, lopulta juristin opinnot aloittanut Vistbacka myöntää.

Uusi ura yllätyksenä

Kun Raimo Vistbackaa pyydettiin SMP:n kansanedustajaehdokkaaksi vuoden 1987 vaaleihin, hän lähti, vaikkei elätellytkään suuria toiveita valituksi tulemisesta.

- En uskonut mahdollisuuksiini, koska en ollut aikaisemmin ollut millään tavoin mukana politiikassa. Nuohan olivat elämäni ensimmäiset vaalit, joissa olin ylipäänsä mukana.

Vistbacka tuli valituksi eduskuntaan peräkkäin peräti kuusi kertaa. Hän toimi kansanedustajana 24 vuotta.

- Kansanedustajuusaikaani liittyi niin monia erilaisia vaiheita, joita on hyvin vaikea näin jälkikäteenkin vertailla keske-

Lue netistä, millaisen haasteen Timo Soini heitti Raimo Vistbackalle tämän kunniaksi järjestetyissä juhlissa Alajärvellä:
<http://uutiset.perussuomalaiset.fi>

nään. Kun edustin kahdeksan vuotta eduskunnassa yksin valtakunnallista puoluetta, niin kyllähän jonkinasteinen vastuu puolueesta ja tulevaisuudesta oli kieltämättä aika raskasta, Vistbacka myöntää.

- Kiersin siinä ohessa puolueen puheenjohtajana syksyisin ja keväisin jokaisen piirikokouksen. Kotona ehdin käydä joka toinen viikonvaihe, jolloin kokoukset olivat vuorostaan kohtuullisen automatkan päässä.

- Vuodet eduskunnassa opettivat elämän raadollisuudesta. Vaikka kuinka hyvin ja tunnollisesti yrität tehdä työsi, aina löytyy arvostelijoita, joille mikään ei riitä, hän myöntää.

Holkerin kabinetissa

Raimo Vistbacka toimi liikenne- ja viestikansainministerinä presidentti Mauno Koiviston nimittämässä Harri Holkerin hallituksessa. Vistbacka oli tuolloin ensimmäisen kauden kansanedustaja. Valtioneuvoston jäsenyys kesti vajaan vuoden.

- Omasta mielestäni sain aikaan yllättävänkin paljon, huomioiden ajan, 333 päivää. Ehkäpä siinä auttoivat työvuodet poliisin tehtävissä ja osallistuminen poliisin edunvalvontaan, Vistbacka myöntää ja uskoo pestinsä jääneen lyhyeksi, koska "joidenkin tarkoitus oli saada SMP pois poliittisista kuvioista".

1990 – luvun alkupuolella alkoi Suomen Maaseudun Puolueen syöskyierre, joka johti turmioon ja puolue ajautui muutamassa vuodessa konkurssiin. Vistbackan mielestä perussuomalaisten edeltäjältä unohtuivat perusasiat.

- Kukoistuksen yhteydessä ei muistettu, että edessä voi olla

■ Nuori Timo Soini ja Raimo Vistbacka rakentamassa perussuomalaisia.

huonimpiakin aikoja, jolloin tehdyistä taloussitoumuksistakin on huolehdittava. Ei elämä ole koko-aikaa yhtä ruusuilla tanssimista, Vistbacka huomauttaa.

- Perussuomalaisten perustaminen oli pitkän ja perusteellisen harkinnan tulos. Näimme jo silloin, että tavalliset suomalaiset tarvitsevat oman rehellisen puolustapuhujansa.

Vuonna 2006 tehty päätös pitää

Vistbacka oli kahdeksan vuotta puolueen ainoa kansanedustaja. Mistä mies ammensi voimaa yhden miehen urakkaan?

- Sitä olen itsekin miettinyt joskus yön hiljaisina hetkinä. Ratkaisevassa asemassa olivat lähimmät työkaverit Timo Soini ja Kari Bärlund sekä se voimakas tuki, joka tuli kentältä. Sitä silloista voimakasta tukea pystyy vain harva edes aavistamaan, Vistbacka kiittelee.

Nyt puolue on kasvanut tuosta yhden miehen eduskuntaryhmästä maan kolmanneksi suurim-

maksi puolueeksi, jolla on peräti 39 kansanedustajaa. Vieläkö Vistbacka mieli ryhmän jäseneksi?

- En mieli. Tuo ratkaisu tehtiin ja sovittiin Timo Soinin kanssa jo vuonna 2006, jolloin Soini sai yhdessä kentän kanssa minut vielä tuolloin asettumaan kerran ehdokkaaksi.

Työteliäs eläkeläinen

Raimo Vistbacka ei ole jäänyt kiikkustuoliin, vaan on edelleen vahvasti mukana politiikassa.

- Paikallisella tasolla olen valtuuston varapuheenjohtajistossa ja maakunnallisissa tehtävissä ilmeisesti sairaanhoitopiirin tulevassa varapuheenjohtajistossa sekä valtakunnallisella tasolla Kevan hallituksessa, Vistbacka listaa.

- Jos terveyttä riittää, niin uskon, että olen vielä viiden vuoden päästä tavalla taikka toisella jossain taustajoukoissa tuomassa esille mielipiteitäni suomalaisen yhteiskunnan menosta.

SEPPÖ HUHTA
KUVAT LEHTIKUVA JA
PS TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA

Poliittisen murroksen polku

Vastaperustettu perussuomalaisten ajatuspaja Suomen Perusta pyysi Pellervon taloustutkimusta selvittämään euroalueen kehitystä ja kartoittamaan mahdollisia vaihtoehtoja nykyiselle valuuttaunionille. Pellervon tutkimusryhmä löi Pasi Holmin johdolla viisaat päänsä yhteen ja ryhtyi toimeen. Tuloksena syntyi tämän lehden ilmestymispäivänä julkaistava Miten euroalue kehittyi? -raportti.

Europrojektilla on ollut hyviä tavoitteita. Ajateltiin, että yhteinen raha tehostaisi sisämarkkinoita ja lisäisi pääoman liikkuvuutta. Pääomia siirtyisi alhaisemman tuottavuuden maihin ja elintasoerot tasoittuisivat. Muita tavoitteita olivat devalvaatiokierteen katkaisu, alhaisemmat korot ja uskottavan rahapolitiikan harjoittaminen.

Valuuttaunionin alkutaival näyttikin hyvältä, mutta viimeistään vuoden 2008 aikana jouduttiin vakaviin ongelmiin. Kiristynyt tilanne toi esiin euroalueen epäoptimaalisuuden sekä eurossa piilevän valuvian.

Pellervon raportin mukaan vahvojen talouksien euromaan hyötyvät niiden kannalta liian heikosta euron arvosta, mutta heikkojen talouksien käy päinvastoin. Heikkojen talouksien on vaikea ylläpitää kilpailukykyään ja tasapainottaa vaihtotaseidensa vajeita. Jäsenmaiden tuottavuuden ja talouskasvun tulisi kuitenkin olla yhtenäisiä. Ellei näin ole, markkinat pyrkivät nostamaan heikkojen euromaiden korkoja. Mutta pitkällä aikavälillä edes 3-4 prosenttiyksikön korkoero ei ole kestävä.

Mikäli Etelä-Euroopan maat jäävät seuraavan kymmenen vuoden aikana jälkeen pohjoisen maiden kehityksestä, on seurauksena entistä epäyhtenäisempi euroalue. Ja taloudellisesti epäyhtenäinen euroalue tuottaa uusia talouskriisejä.

Heikot taloudet eivät voi enää turvautua perinteiseen keinoon – valuutan ulkoiseen devalvoitumiseen. Tämän puutteen sa niiden on pakko turvautua poliittisesti erittäin tulenarkoihin leikkauksiin ja julkisen talouden sopeuttamistoimiin. Maiden kansalaisten tyytymättömyys kasvaa ja poliittinen epävakaus leviää - tästä hyvänä esimerkkinä äsken käytyjen Italian parlamenttivaalien kaotettu lopputulos. Lisäksi sopeuttamistoimet toimivat parhaimmillaankin tuskastuttavan hitaasti. Ainoaksi pelastukseksi jäävät enää muiden rahaliittoon kuuluvien tukitoimet.

Taluskriisit puolestaan tuovat siis mukanaan vaatimuksia yhteisvastuun kasvattamisesta ja tulonsiirroista. Mitä enemmän vahvojen maiden päälle sälytetään yhteisvastuuta, sen nopeammin poliittisen murroksen todennäköisyys kasvaa. Myös kansallisen itsenäisyyden kaventaminen nähdään tutkimuksessa välttämättömäksi ehdoksi hyvin toimivalle rahaliitolle.

Euroalle on vaihtoehtoja, mutta ne ovat hyppyjä tuntemattomaan. Tosin yhtäläillä europolun kulkeminen on hyppy tuntemattomaan. Ajatuspajan toiminnanjohtaja Simo Grönroos kertoo näistä vaihtoehdoista lisää sivulla 8.

Suomen läheisin verrokkimaa on valuuttaliittoon kuulumaan Ruotsi. Maan joustava valuuttakurssipolitiikka on toiminnut suhdannepuskurina, ja vaikka maa on säilyttänyt oman valuuttansa, se on uskottavalla keskuspankkipolitiikalla saanut pidettyä korot matalina ja inflaation kurissa. Kuten raportti toteaa, Ruotsi on tehnyt irtioton Suomesta 2000-luvun jälkipuoliskolla. Maan julkisen velan suhde BKT:stä on laskenut siinä kun Suomen vastaava velkasuhde on kasvanut. Ruotsi on yksi Suomen tärkeimpiä kilpailijamaita, eikä sitä tulisi päästää karkaamaan liian kauas.

Mikäli Suomelle on eurosta hyötyä, sen kannattaa olla siinä mukana. Ellei, tulee mukanaoloa harkita. Samoin jonain päivänä voi edessämme olla tilanne, jossa koko valuuttaunioni hajoaa. Tutkimusta vielä kerran lainatakseni: Talouden suunta ratkaisee, pysyykö euro kasassa.

Matias Turkkila
Päätoimittaja
matias.turkkila@perussuomalaiset.fi

"Reilu ja huumorintajuinen veikko"

Raimo Vistbacka muistetaan eduskunnassa asioihin perehtyneenä poliitikkona ja rentona seuramiehenä.

"Raimo Vistbacka ansaitsi valtiopäiväneuvoksen arvonimen, ei vain pitkästä parlamentaarikon urasta, vaan ahkeruudesta joka näkyi mm. 12-tuntisina työpäivinä. Vistbacka tunsikin eduskunnan perin juurin. Tuskin löytyy eduskunnasta edustajaa Raimon rinnalle, joka on tehnyt niin valtavasti työtä yksityisten kansalaisten hyväksi kuin hän teki. Raimon periaate oli, että jokaiseen yhteydenottoon vastataan."

Pietari Jääskeläinen (ps.)

"Vistbacka oli – meikäläiselle – korprien kasvatille mitä mahtavin opastaja tähän työhön. Ramin opissa minusta tuli kansanedustaja."

Pentti Oinonen (ps.)

"Raimo Vistbacka oli pidetty

kollega, luotettava ja hyvä keskustelukumppani. Hänen kanssaan toimittaessa ei tullut nimismiehen kiharoita."

Eero Heinäluoma (sdp)

"Hän on hyvin vankka suomalaisuuden edustaja. Hän on luonteeltaan sellainen, jolle valtiopäivämiehen titteli sopii. Hän on tittelille kunniaksi eikä toisin päin."

Ilkka Kanerva (kok.)

"Muistan Raimon reiluna ja huumorintajuutena veikkona. Oli tekemisissä Raimon kanssa jonkin verran myös talon ulkopuolella, koska asuimme naapureina Espoon Olarissa. Raimo on rento mies."

Kari Uotila (vas.)

"Poliisimies tausta näkyi hänessä myös suuressa salissa. Hän otti

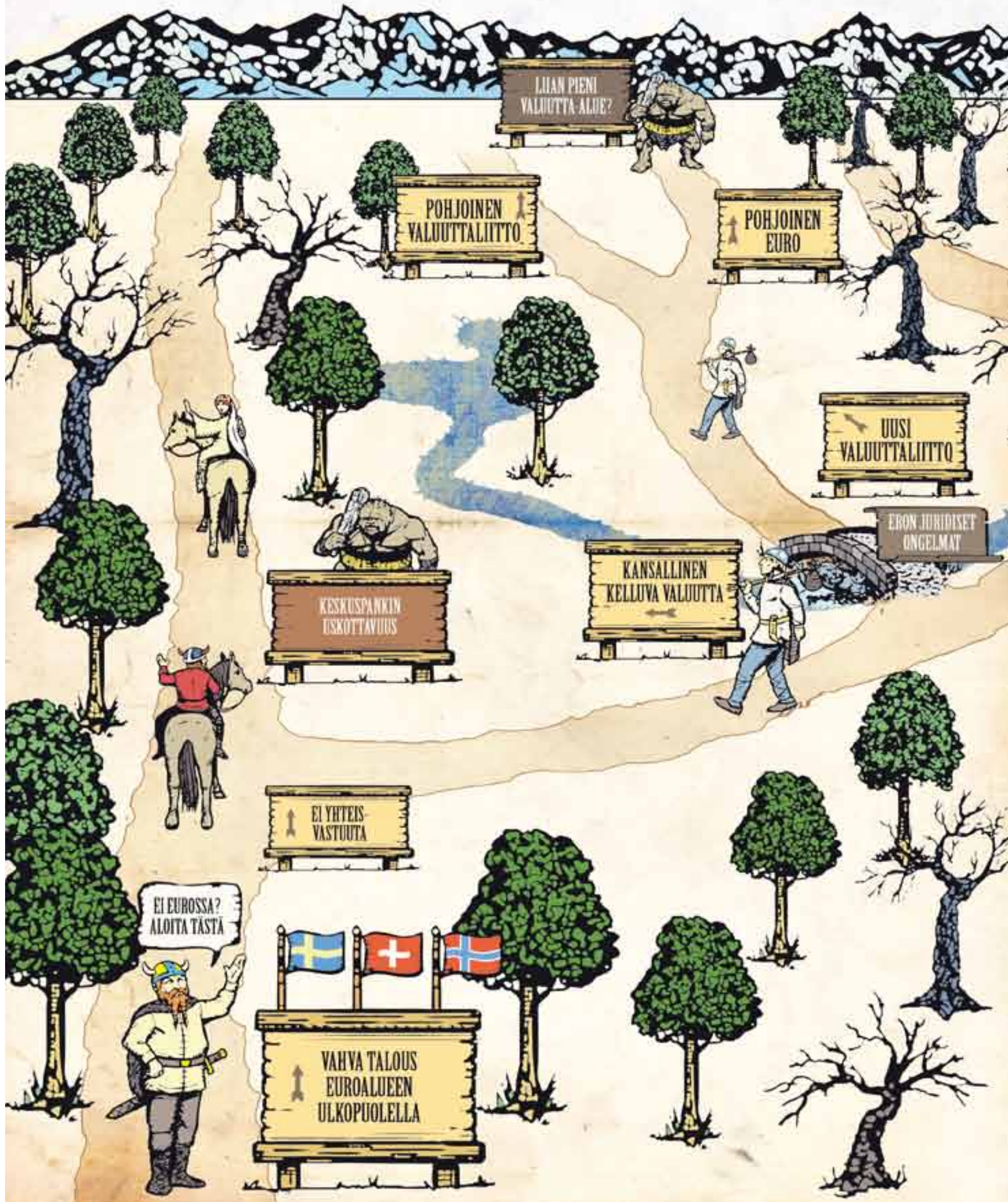
asioihin kantaa jämakästi ja suorasanaisesti. Valiokuntatyöskentelyssä näkyi, että hän oli tehnyt kotiläksynsä ja siksi Vistbacka pystyi puhumaan varmasti, mistä sitten puhuikin. Hallituspuolueiden pohjalaisia edustajia hän "kiusasi" sillä, että esitti rahoitusta pienille tienpätikille – muiden aloitteiden ohella – joilla hallituspuolueiden edustajat asuivat, ja niinpä näillä oli kuumat oltavat, kun oli valittava hallituksen ei:n ja oman tahdon väliltä."

Kimmo Tiilikainen (kesk.)

"Raimo oli hyvä juristi. Hän oli hyvin perehtynyt kulloinkin käsitellyssä oleviin asioihin. Hän oli myös hyvin hauska, kun sille päälle sattui."

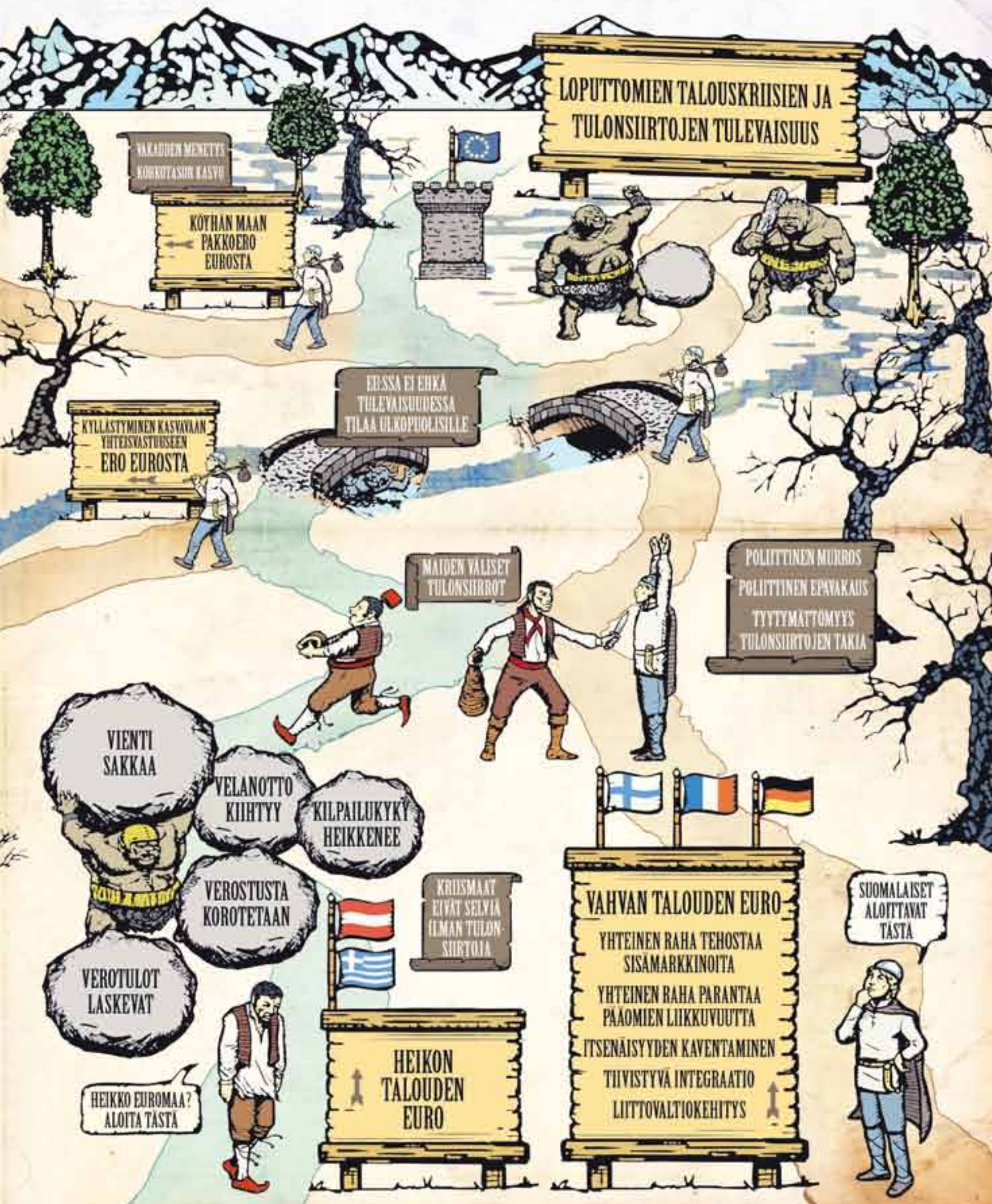
Tuija Brax (vihr.)

TUNTEMATONTA TU

Perussuomalaisen ajatuspaja Suomen Perustan PTT:llä teettämässä tutkimuksessa puntaroitiin Suomen vaihtoehtoja eurossa jatkamisen, suppeamman valuutta-

LEVAISUUTTA KOHTI

liiton, pohjoisen euron ja kansallisen kelluvan valuutan välillä. Tähän kuvaan on hahmoteltu eri vaihtoehtojen keskeisimpiä mahdollisuuksia ja uhkia.

■ Suomen Perustan toiminnanjohtaja Simo Grönroos esittelee tutkimustuloksia medialle.

LIITTOVALTIO ON EUROJÄSENYYYDEN HINTA

Eurokriisin synkät pilvet ovat luoneet varjoaan Euroopan talouskehityksen ylle jo useamman vuoden ajan. Monia mietityttää, miten euroalueen talous tulee kehittymään - siintääkö pilvien raosta valoa vai yltyykö myrsky?

Perussuomalaisten ajatuspaja Suomen Perusta tilasi maan johtaviin tutkimuslaitoksiin lukeutuvalta Pelleron taloustutkimukselta (PTT) tutkimuksen, jossa arvioidaan euroalueen kehitystä lähitulevaisuudessa. PTT:n Miten euroalue kehittyi? -tutkimuksessa pohditaan, minkälaisia vaihtoehtoja Suomella on euroalueen jäsenenä ja sen ulkopuolella.

Kohti liittovaltiota

Eurooppalainen integraatio on kiihtynyt eurokriisin myötä. Yhteisvastuu ja talouden kontrolli vievät Eurooppaa vauhdilla kohti liittovaltiota. Tutkimuksen kantavia päätelmiä on liittovaltiokehityksen välttämättömyys, mikäli euroalue halutaan säilyttää.

Keskustelu eurokriisin hoidosta on ollut toistaiseksi varsin lyhytjänteistä ja sitä on käyty lähinnä yksittäisistä tukipaketeista. Oleellista olisi kuitenkin nostaa esiin kysymys siitä, kuinka syvään integraatioon valuuttaliiton pelastamiseksi suomalaiset ovat valmiita? Kansallisen itsenäisyyden kaivaminen nähdään tutkimuksessa välttämättömäksi ehdoksi hyvin toimivalle rahaliitolle.

Vaikka poliittista tahtoa

liittovaltion tiivistämiseen löytyisikin, tuo tutkimus esille toisen tärkeän kysymyksen. Kaikesta liittovaltiokehityksestä huolimatta euroalue ei PTT:n näemyksen mukaan tule olemaan tulevaisuudessaakaan ”optimaalinen valuutta-alue”.

Tutkimuksessa ennustetaan euromaiden talouksien säilyvän erilaisina vielä 2020-luvulla ja tulonsiirtojen maiden välillä nähdään lisääntyvän. Myöskään koko valuutta-alueen hajoamisen mahdollisuutta ei tutkimuksessa suljeta pois.

Uusi valuuttaliitto

Vaihtoehtoisina valuuttaliitoina nykyiselle eurolle nostetaan tutkimuksessa esiin pohjoinen euro, eli nykyinen euroalue ilman etelän kriisimaita ja pohjoismainen valuuttaliitto, jossa Skandinavian maiden kesken luotaisiin yhteinen valuutta.

Pohjoista euroa ei tutkimuksessa pidetä kovinkaan realistisena, sillä Keski-Euroopan vahvojen euromaiden taloudelliset intressit ovat etelässä. Esimerkiksi Ruotsin kanssa solmittavan pohjoismaisen valuuttaliiton ongelmana nähdään taas valuutta-alueen pieni koko.

Kaikissa valuuttaliitoissa haasteena nähdään riski ylikansallisista tulonsiirroista, mikä on

osoittautunut yhdeksi eurojärjestelmän kantavaksi ongelmia.

Oma valuutta

Tutkimuksessa nostetaan esille, että vahva talous pärjää aina – valuuttaliiton jäsenenä tai sen ulkopuolella. Hyvänä esimerkkinä käy oman valuuttansa säilyttänyt Ruotsi. Suomen ja Ruotsin taloudet kasvoivat 2000-luvulla lähes yhtä nopeasti, mutta eurokriisin alettua Ruotsi on ohittanut kasvussa Suomen.

PTT arvioi Suomen talouden säilyvän lähitulevaisuudessa vahvana, mutta tähän oletukseen ei ole syytä tuudittautua. Samaan hengenvetoon tutkimuksessa todetaan rakenteellisten uudistusten olevan Suomessakin välttämättömiä, jotta talouden kil-

pailukyky saadaan säilytettyä.

Omaan valuuttaan siirtymiseen nähdään tutkimuksen mukaan sisältyvän monia haasteita. Korkotason nousu ja inflaatiokierre ovat riskeinä kunnes uuden keskuspankin asema saadaan vakiinnutettua. Eroamisen todetaan lisäksi olevan juridisesti varsin monimutkainen prosessi.

Suomi tienhaarassa

Miten euroalue kehittyi? -tutkimuksen valossa on olennaista pohtia, olemmeko valmiita jatkamaan jäsenenä euroalueessa, jonka jäsenyyden hintana on liittovaltiokehityksen tiivistyminen? Mikäli emme, on taas otettava huomioon, että liittovaltiokehityksen edetessä

ei tulevaisuuden Euroopan unionissa ole välttämättä tilaa valuutta-alueen ulkopuolisille maille.

Jos olemme, tiivistyvää integraatiosta huolimatta, valmiita pysymään mukana eurooppalaisessa yhteistyössä, tulee meidän silti punnita mitkä ovat euroalueen tulevaisuuteen liittyvät taloudelliset riskit verrattuna esimerkiksi omaan valuuttaan siirtymisen riskeihin ja mahdollisuuksiin.

Vaihtoehtoiseen valuuttajärjestelmään siirtyminen on hyppy tuntemattomaan, mutta niin on myös vauhdilla muutuvassa eurojärjestelmässä mukana pysyminen.

**SIMO GRÖNROOS
PIIRROS KALLE ERKKILÄ**

Suomen Perusta -ajatuspaja

Suomen Perusta -ajatuspaja on loppuvuodesta 2012 perustettu perussuomalainen ”think tank”. Ajatuspajan tarkoituksena on suomalaista kansanvaltaista yhteiskuntaa kehittävän yhteiskunnallisen tutkimuksen, keskustelun ja päätöksenteon edistäminen. Suomen Perusta -ajatuspaja harjoittaa tutkimus- ja julkaisuutoimintaa, järjestää keskustelutilaisuuksia ja seminaareja sekä osallistuu yhteiskunnalliseen keskusteluun tuomalla esiin uusia mielipiteitä, näkökulmia ja ratkaisuja.

Suomen Perusta -ajatuspajan hallituksen puheenjohtajana toimii kansanedustaja Reijo Tossavainen ja toiminnanjohtajana FM Simo Grönroos. Miten euroalue kehittyi? -tutkimus on luettavissa ajatuspajan internetsivuilla osoitteessa www.suomenperusta.fi

HALPATYÖVIE YKSINYRITTÄJÄN LEIVÄN

Espoolainen yksinyrittäjä Ahti Ortju tuntee nahoissaan sen, miten Suomenlahden takaa tuleva halpatyövoima kurittaa suomalaista työmiestä.

Yksinyrittäjät ja pienyrittäjät ovat kovilla. Kun taantuma vyöryy päälle, se iskee ensimmäisenä pieniin yrittäjiin, etenkin suhdanneherkällä rakennusalalla. Ahti Ortju on kokenut yli 35 vuotta kestäneellä yrittäjän uralaan aiemminkin suhdanteiden vaihtelut ja taas on tiukat paikat.

- Töitä on ollut viikko puoleen vuoteen: lumen pudotusta ja yksi huoneiston maalaus. Laskuttamaan olen päässyt 40 tuntia eli noin 6,5 tuntia kuukaudessa. Ei se paljon ole, Ortju harmittelee.

- Rakennusalalla vuodenajalla on erityistä merkitystä. Kesäaika meni Konneveden yhdessä saarella, jossa kor-

jasin ihmisten mökkejä kaksi ja puoli kuukautta. Talvella on huomattavasti hiljaisempaa.

Selvisin lamasta

Ahti Ortju on yrittäjänä myös työllistänyt muita, mutta pääasiassa hänen firmansa on yhtä kuin hän.

- Yleensä teen kaiken itse tai jonkun toisen pienyrittäjän kanssa. Joskus on joku palkollinen mukana, mutta harvemmin. Tosin 1980-luvulla minulla oli parhaimmillaan kuusi miestä töissä yhtä aikaa. Työtillaisuudet kuitenkin vähenivät 1990-luvulla niin, että heistä oli luovuttava. Konkurssit olen sentään kyennyt välttämään, Ortju toteaa tyytyväisenä.

- Selvisin 1990-luvun isosta

lamasta ohi kohtalaisen hyvin. Tämä siksi, että minulla oli noina lamavuosina työsitoumus Helsingin kaupungin kanssa, joka kesti lähes vuosikymmenen puoliväliin saakka. Parasta aikaa oli 1980-luku, jolloin rakennettiin teollisuushalleja ja varastoja ja tehtiin monimuotoisia korjaustöitä mielin määrin.

Työtä vailla, mutta ei työttömänä

Ahti Ortju ei ole hakenut työttömyyskorvausta vaikeasta työllisyystilanteestaan huolimatta ja siihen hänellä on selkeä syy.

- En ole hakenut työttömyyskorvausta, koska olen yrittäjä. Jos hakisin, minun olisi laitettava firma seisomaan. Sairauslomakorvaukset ovat oma lukunsa. Nimittäin sairauslomalla yrittäjän on ensin oltava karenssissa 3+65 päivää eli lähes kymmenen viikkoa ennen kuin yrittäjä voi saada Kelalta sairauskorvausta. Sairauslomavakuutus on taas

niin kallis, ettei sen kanssa jää käteen mitään, Ortju tietää.

Kuusikymmentäyksi vuotta täyttävä rakennusmies ei aio jättäytyä pois työelämästä ainakaan vapaaehtoisesti. Hän on kuitenkin asettanut yrittämiseen takarajan, jos töitä ei löydy.

- Vuoden vielä katson ja sitten on vakavasti harkittava, laitetaanko pillit pussiin. Sen jälkeen ilmeisesti edessä on työttömyyskortisto.

- Eläkkeelle jääminen ei ole ainakaan nyt vaihtoehto. Enkä myöskään halua jäädä eläkkeelle. Sitten vasta, kun voimat loppuvat, Ortju painottaa.

Halpatyövoimaa lahden yli

Rakennusalalla on kaksi keskeistä syytä, miksi suomalaisten pienyrittäjien on vaikea löytää työtillaisuuksia.

- Yleinen suhdanne ja työntekijän hinta. Ulkomaalaiset työntekijät, joita pidetään alipalkalla ovat viimeisenä töissä. Sitten

■ Yksinyrittäjä Ahti Ortju lähettää eduskuntaan painavia terveisiä. – Kohtuullistakaa pienyrittäjien Kela-korvausten ehdot sairauslomatapauksissa samoiksi kuin ne ovat palkansaajilla. Nyt yrittäjillä ei ole varaa edes sairastaa.

on vielä tämä pimeä työvoima. Monilla suomalaisilla suurilla rakennusyrityksillä on tytäryhtiöitä esimerkiksi Virossa, josta pumpataan halpatyövoimaa Suomenlahden yli, Ortju listaa.

Suomi on markkinatalousyhteiskunta ja meillä on toimiva kilpailu, mutta se kangertelee pahasti.

- Suurilla alan yhtiöillä on miehiä niin sanotusti ”varastossa”. Tämä tarkoittaa sitä, että yrityksellä on tietty määrä jo projektin päättäneitä – usein ulkomaalaisia – rakennusmiehiä, joilla isketään kiinni uusiin urakoihin pienten yritysten kustannuksella. Isot firmat polkevat urakkojen hintoja ja pääsevät kiinni sellaisiin töihin, jotka ovat aikaisemmin olleet pienten yritysten leipää, Ortju summaa.

Pankkiautomaatilla tavataan

Viron korkein oikeus päätti hiljattain, että myös virolaisille työntekijöille on maksettava Suomessa työehtosopimusten mukaista palkkaa. Pienyrittäjä Ortju ei kuitenkaan luota siihen, että mikään muuttuisi.

- En usko, että tuo päätös vaikuttaa yhtään mihinkään. Vaikka ulkomaalaiselle työntekijälle maksettaisiin työehtosopimuksen mukaista palkkaa, ”sopimukseen” kuuluu usein tilipäivänä pankkiautomaatilla käyminen työnantajan tai tämän edustajan kanssa. Työntekijä saattaa joutua luovuttamaan takaisin tilistään jopa 60 prosenttia, Ortju uskoo.

TEKSTI JA KUVAT SEPPO HUHTA

Luottamus hyvä – kontrolli paras

Neuvostoliittolaiset poliitikot hokivat aina: ”luottamus hyvä – kontrolli paras”. Tämä hokema on paikallaan tänäkin päivänä monissa entisissä neuvostovallan maissa, kun tarkastellaan lainsäädännön ja sopimusten toimivuutta. Sain olla mukana 1990-luvun taitteessa, kun Viro otti itsenäisenä ensiaskeleita ja aloitti oman lainsäädännön ja työehtosopimusten luomisen. Lait ja säännökset sekä työehtosopimukset olivat kirjoitettu ihan mallikkaasti. Käytännön toiminta ja elämä olivatkin sitten

ihan eri juttu. Silloisen työministerin Eiki Nestorin kuvaus virolaisen työehtosopimuksen yleissitovuudesta oli varsin kuvaava: ”Virolainen yleissitovuus on joustava eli kaikki ne työnantajat, jotka haluavat noudattaa sopimusta noudattavat sitä”.

Kaikki oli aloitettava alusta. Oli luotava oma sopimuskulttuuri ja lainsäädäntöjärjestelmä Moskovan ns. ”ukaasikulttuurin” tilalle. Oli opittava ottamaan vastuu myös omista teoista. Se on tuskallista seurattavaa niistä maista, joissa on ollut yleissitovat työehtosopimukset jo lähes 100 vuotta.

Tämä kaikki on aistittavissa Ahti Ortjun haastattelussa.

Vaaditaan suomalaista työtä

Virolaisten on lopettava piileskely historiansa takana. Maan on EU:n täysivaltaisena jäsenenä noudatettava yhteisiä säännöksiä. Viron korkeimman oikeuden päätös on vasta alkua. Ratkaisevaa on, pureeko valvonta. Ay-liikkeen tehtävä on nyt huolehtia, että laki toteutuu myös käytännössä. Toisaalta suomalaisten urakoitsijoiden on noudatettava tilaajavastuuta. On surullista, että säännöllisesti pulpahtaa esiin – myös valtion ja kuntien työmailla - törkeitä lain

ja työehtosopimusten rikkomuksia. Meidän perussuomalaisten valtuutettujen ja eri hallintoelinten jäsenten on vaadittava virkamiehiltä tarkat selvitykset jokaisesta rakennuskohteesta kaikkine aliurakoitsijoineen. Mustaa valkoiselle, niin kontrolli pelaa. Yksi toimiva tapa on vaatia, että työ tehdään vain suomalaisten voimin, kuten teimme puoluetöimiston remontin yhteydessä.

Loppu mafiaverolle

Oma lukunsa on pankkiautomaatilla työntekijöiltä perittävä ”mafiavero”. Se on täysin rikollista. Todennäköisesti se täyttää ihmiskaupan tunnusmerkit. Asia kuu-

luu rikospoliisille. Hallituksen säästölinja iskee rajusti tämänkin valvontaan. Rikolliset tietävät sen ja tulevat entistä röyhkeämmiksi. Baltiassa olevat suomalaiset poliisiasiamiehet ovat jo vuosikymmeniä varottaneet tästä ”mafia-verosta”. Tuloksetta. Ulko- ja sisäministeriö tai ministerit eivät ole ottaneet asiaa vakavasti.

Yksi hyvä tapa kitkeä ”mafia-vero” olisi maasta karkotus. Kun veron kerääjä jää kiinni, hänellä ei olisi enää mitään asiaa Suomeen. Tämä vaatii taas Schengenin sopimuksen tiukempaa kansallista tulkintaa.

Matti Putkonen työmies

■ Tarja Cronbergin mielestä Suomi voi hyvin kouluttaa ja työllistää Etelä-Euroopan maista tulevia nuoria.

Omat vai Espanjan nuoret?

Ex-ministeri Tarja Cronberg väittää, ettei espanjalaisnuorten kouluttaminen maksaisi Suomelle mitään.

- Esitykseni kokonaisuudessaan oli, että komission esittämän EU:n nuorisotakuun kautta voitaisiin tarjota etenkin kriisimaiden nuorille koulutus- ja työpaikkoja. Näihin voitaisiin saada EU:n tukea. Nyt jäsenmaiden neuvottelemassa rahoituskehityksissä nuorisotakuu onkin saamassa merkittäviä määrärahoja. Raha ei siis tulisi Suomesta, Cronberg painottaa.

- Espanjassa ja Kreikassa on joka toinen nuori vailla työtä. Tilanne on kestävä ja uhkaa jo näiden maiden yhteiskuntarauhaa.

Suomi maksaa unionin kautta

Mille aloille heidät koulutettaisiin ja kuka koulutuksen maksaisi? Mihin nuoret majoitettaisiin?

- Ennen kaikkea olisi kyse niistä nuorista, joilla on jo koulutus. Ekonomisteista, sairaanhoitajista ja niin edelleen, mutta myös tietenkin niistä, jotka haluavat opiskella Suomessa. Koulutus tulisi tapahtua ennen kaikkea niissä oppilaitoksissa, joissa on englanninkielistä koulutusta. Määrärahat työllistämiseen ja koulutukseen tulisivat EU:n kautta, Cronberg kaavailee.

Europarlamentaarikko Tarja Cronberg (vihr.) esittää, että Suomen olisi koulutettava 50 000 espanjalaisnuorta ja heille olisi hankittava myös työtä EU-alueelta. Kaikki eivät tälle ajatukselle lämpene, sillä kotimaassakin riittää työttömiä nuoria.

- Aivan kuten muutkin uudet työntekijät, he hankkisivat asunnon vapailta markkinoilta. Työnantajalle tulee EU-tukea, mutta muuten työntekijä olisi luonnollisesti suomalaisen työ-lainsäädännön alainen. Kun opiskelijoita tulee Suomeen, hei-

dän täytyisi varmasti hakea opiskelija-asuntoa kuten muidenkin opiskelijoiden.

Cronberg muistuttaa, että EU:n rahoituskehitykset ulottuvat vuoteen 2020.

- Jos nuorisotakuu on lopullisissa - parlamentinkin hyväk-

symissä - kehityksissä mukana, voidaan ajatella, että tämä on ajanjakso, josta puhutaan. Aivan ilman Suomen satsauksia kriisimaiden kymmenien tuhansien nuorten kouluttaminen ei meillä sentään menisi. Suomi on kokoonsa nähden yksi merkit-

■ Espanjalaiset Eunate Isusi ja Ander Diaz Estibez työskentelevät palvelukoti Jokihelmessä Porissa. Kaksikko on tyytyväinen, että sai töitä Suomesta.

tävimpiä EU:n nettomaksajia. Unionin kautta me kuitenkin maksaisimme miljoonia - jopa kymmeniä miljoonia - tuota EU:n nuorisotakuuta, Cronberg myöntää.

Omat nuoret etusijalle

Opetusministeri Jukka Gustafsson suhtautuu myönteisesti kansainväliseen opiskelijavaihtoon, mutta tyrmää Cronbergin esityksen mahdollisena ja suomalaisten nuorten etujen vastaisena.

- Cronberg on tarttunut vakavaan ja merkittävään ongelmaan. Samat nuorisotakuun tavoitteet yhdistävät koko Eurooppaa. Siksi on tärkeä etsiä ratkaisuja myös eurooppalaisella tasolla, ministeri myöntää.

- Espanjalaisnuorten masakoulutus Suomessa ei kuitenkaan ole tätä päivää. Nyt pitää keskittyä tarjoamaan omille nuorille laadukas koulutus ja koulutuspaikka. Mutta kyllä espanjalaisnuoret ovat tälläkin hetkellä tervetulleita Suomeen opiskelemaan.

Massat lähtevät liikkeelle?

Eduskunnan hallintovaliokunnan puheenjohtaja Pirkko Mat-

tila näkee, että Euroopan unioni on itse osasyllinen nuorten huonoon työllisyystilanteeseen koko unionin alueella.

- Euroalueella ei ole ostovoimaa, vaan se on lainarahalla saatua ostovoimaa. Euroalue on elänyt yli rajojen ja velkaantunut Kiinaan. Tulisi tarkastella niiden talouksien tilaa, jotka pärjäävät. Millä ne pärjäävät ja miksi? On haettava tehokkuutta. Huolettaa se, etteivät investoinnit lähde nousemaan euroalueella vientiteollisuutta varten. Suomen on etsittävä se elinkeinoelämä, jota ei voida viedä maasta pois, Mattila aloittaa.

- Jos työttömyyttä ei hoideta, sitä täytyy hoitaa. Paras lääke siihen on työ, mutta entä jos sitä ei ole? Työttömyyden hoitamatta jättämisessä menetämme pahimmillaan yhden sukupolven. Epäilen, että Euroopan laajuisesti työttömyyteen tulee liittymään myös muuttoliikettä. Maahanmuutto EU:n ulkopuolelta vähennee, mutta euroalueen sisällä se lisääntyy. Työttömyys heikentää aina myös kaikkea yhteiskuntarauhaa.

Mattilan huoli on aiheellinen. Jos tai kun massat lähtevät liikkeelle - tyytymättöminä

- kertaamme sadan vuoden takaisen Euroopan historian.

Suomi jakautumassa kahtia

Perussuomalaisen eduskuntaryhmän varapuheenjohtaja, entinen pääluottamusmies Jari Lindström listaa kolme keskeistä tekijää työttömyyden syiksi.

- Globaali omistaminen ja sen myötä tulleet toimintatavat. Kasvoton omistaminen on tätä päivää ja välillä on ikävä jopa vanhaa patruuna-aikaa. Sitten on tuottavuuden ja kilpailukykyyn vaatimukset. Yhä pienemmällä porukalla pitäisi tehdä yhä kovempaa tulosta, Lindström listaa.

- Myös rakennemuutos vaikuttaa työllisyyteen. Ne alat, joilla Suomi on ollut perinteisesti vahva, ovat nyt suurissa vaikeuksissa. Vuosikymmenien ajan jäätiin uinumaan siihen, että esimerkiksi paperiteollisuus on ”ikuista”. Samaan aikaan puusta tehtävien tuotteiden tuotekehitys laiminlyötiin todella pahasti.

Lindström suree sitä, että Suomi on jälleen jakautumassa kahtia.

- Suomi on jakautunut yhä

selkeämmin taantuviin alueisiin ja kehittyviin alueisiin. Tämä johtaa puolestaan muuttotappioon, vaikeuksiin kuntien talouksissa ja asumisen hinnan aiheuttamiin ongelmiin pääkaupunkiseudulla. Työ ja tekijät eivät siis kohtaa. Koko Suomen asuttuna pitäminen on vaakalaudalla. Yhteiskuntarauha on voi olla vaarassa.

Lindström ei kuitenkaan halua antaa periksi vaan uskoo, että töitä voidaan järjestää ja siihen löytyy keinoja, jos tosissaan tahdotaan.

- On mietittävä keinoja jakaa työtä tasaisemmin. On käsittämätöntä, että samaan aikaan tehdään ennätysmäärä ylityksiä ja toisaalta on ihmisiä, joilla ei ole työtä lainkaan. Tämä vaatii mm. verotuksellisia keinoja. On keskityttävä kouluttamaan ihmisiä niille aloille, joilla on vaikeuksia saada työvoimaa. Tämä asennekasvatus lähtee kotoa ja koulusta. Palkkojen ja verotuksen tulee olla sillä tasolla, että enemmän keskityttäisiin puhumaan ostovoimasta. Eli mitä jää viivan alle.

SEPPÖ HUHTA
KUVAT LEHTIKUVA

Nuoriso-työttömyys räjähti Euroopassa

EU:n tilastotoimiston tutkimuksen mukaan esimerkiksi Espanjassa ja Kreikassa joka toinen nuori on vailla työtä. Kaikkiaan työttömiä on Euroopan unionin jäsenmaissa jo 26 miljoonaa. Vielä ennen vuonna 2008 alkanutta talouskriisiä työttömiä oli Euroopassa 19 miljoonaa.

Suomalaisista ja ruotsalaisista nuorista työttömänä on noin joka viides. Paheneva työttömyys piinaa myös italialaisia ja portugalilaisia nuoria, joista jo kolmannes on työttömänä. Parhaiten töitä ovat löytäneet saksalaiset nuoret, heistä vain noin joka kahdeksas on vailla työtä.

Koko maailmassa on 200 miljoonaa työtöntä ja työttömiä määrän uskotaan kasvavan. International Labor Organisationin eli ILO:n selvityksen mukaan vuonna 2017 työttömiä on globaalisti kaiken kaikkiaan lähes 220 miljoonaa.

KOLUMNI

Lastensuojelulaki ja lastensuojelukerroin puhuvat eri kieltä

Nykyinen lastensuojelulakimme korostaa lapsen etua sekä hyvinvointia. Lastensuojelu on pääasiassa kuntien sosiaalihuollon vastuulla ja laki edellyttää riittävien ja tarvetta vastaavien palvelujen järjestämistä ja asiantuntemuksen turvaamista kunnassa.

Lastensuojelun osalta kuntien valtionosuuden määräytymisperusteena käytetään tällä hetkellä lastensuojelukerrointa, joka perustuu lastensuojelulain mukaisten huostaanottojen määrään kunnassa. Kertoimessa ei oteta huomioon mitään muita lastensuojelun kustannuksia kuin huostaanotot. Ennaltaehkäisevää työtä tai avohuollon toimia ei huomioida millään tavoin.

Lastensuojelulain tavoitteita on todella vaikea täyttää, sillä nykyisellään rahoitusjärjestelmä ohjaa lastensuojelua täysin kestävämpään suuntaan, niin taloudellisesti kuin inhimillisestikin ajateltuna. Kodin ulkopuolisten sijoitusten lisääntyneet kustannukset ovat kohonneet jo yli 600 miljoonaan euroon. Kodin ulkopuolisten sijoitusten kustannukset ovat kymmenkertaisia verrattuna ennaltaehkäisevien palvelujen kustannuksiin, jokainen voi miettiä millaisia ennaltaehkäiseviä palveluja murto-osallakin tuosta rahasta saataisiin. Miljardin euron rajapyykki lähenee vauhdilla ja kodin ulkopuolisissa sijoituksissa pyörivälle rahalle on lukuisia yksityisiäkin ottajia. Tätä ”lapsibisnestä” rahoitetaan veronmaksajien rahoilla.

Tällä hetkellä on valitettavaa, että viimesijaisiksi toimenpiteiksi tarkoitettujen huostaanottojen määrät kasvavat sekä rahoitusta että käytännön toimintaa. Lastensuojelun ydin pitäisi olla ennaltaehkäisevässä työssä ja varhaisessa puuttumisessa sekä avohuollon tukitoimissa. Huostaanottojen tulisi olla jatkossa vain viimesijaisia toimenpiteitä ja niiden tarvetta voitaisiin ehkäistä avohuollon tukitoimin. On myös tilanteita, joissa kodin ulkopuoliselle sijoitukselle on enemmän kuin riittävät perusteet. Silloin tarvitaan niitä perhekoteja ja sijoitusperheitä, joissa työtä tehdään lapsen ja nuoren parhaaksi lapsen aitoa etua ajatellen.

Arjen työtä tekeviä sosiaalityöntekijöitä syylistämällä tilannetta ei muuteta.

Huostaanotot ja kodin ulkopuoliset sijoitukset ovat myös osa lastensuojelua, mutta viime vuosien kehityssuunta ja kustannusten kasvu pakottaa kyseenalaistamaan vähintäänkin rahoitusjärjestelmän. Arjen työtä tekeviä sosiaalityöntekijöitä syylistämällä tilannetta ei muuteta. Kyse on poliittisesta päätöksestä, johon tämän asian osalta pitäisi saada mukaan hiven järkeä ja sydäntä – kunnan huostaanottoilasto ei voi olla rahoituksen perusta ja lastensuojelutyön mittari.

Valtionosuuden määräytymistä tulisi pikaisesti uudistaa niin, että huostaanottojen määrä ei olisi ainoa laskentaperuste lastensuojelukertoimelle, vaan siinä huomioitaisiin kaikki lastensuojelussa tehtävä työtä. Olen tehnyt eduskunnassa toimenpidealoitteen, jossa ehdotetaan, että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin lastensuojelukertoimen uudistamiseksi siten, että kertoimessa huomioidaan kaikki lastensuojelun kustannukset ennaltaehkäisevää työtä, varhaista puuttumista ja avohuollon toimenpiteitä painottaen.

Hanna Mäntylä
kansanedustaja, perussuomalaisten 1.vpj.

■ Yhä useampi suomalaisnuori etsii turhaan töitä työvoimatoimistosta.

■ Jos turkistarhaus lopetetaan Suomessa ja turkiseläinten kasvatusta siirretään Kiinaan, eläimiä saattaa odottaa todella kurjat olot. Suomessa tarhojen toimintaa valvotaan tarkasti, toisin kuin Kiinassa.

Turkistarhaus kuumentaa tunteet

TURHAKE VAI ELINKEINO?

Turkistarhaus on joko elinkeino tai turhake, riippuu siitä, keneltä kysyy. Yhdestä asiasta sekä tarhaajat että eläinsuojelijat ovat kuitenkin samaa mieltä: eläimen hyvinvointi on tärkeintä.

Suomessa voidaan julkisuudessa jatkuvasi turkistarhauksen tarpeettomuudesta elinkeinona. Turkistarhaus on alana iäkäs, mutta sillä on hyvät edellytykset voida Suomessa taloudellisesti hyvin maailman markkinoiden vetäytyksen vuoksi. Julkisuuden tuomat paineet ovat kovat alan uusille nuorille yrittäjille, sillä tarhausta pidetään elinkeinona turhakkeena ja alan yrittäjiä median kuvaamina eläinrääkkääjinä.

Animalian toiminnanjohtaja ja turkistarhauksen lopettamisen kannattaja Kati Pulli kertoo, ettei turkistarhausta pitäisi käsitellä ainoastaan taloudellisena kysymyksenä, sillä sitä täytyy tarkastella myös eettisestä näkökulmasta.

- Animalian mielestä turkiseläinten pitäminen pienissä häkeissä on epäeettistä, koska eläimillä ei ole mahdollisuutta lajitteypilliseen käyttäytymiseen.

seen. Raha ei saa olla tärkeämpää kuin tarpeettoman muodin vuoksi aiheutetun kärsimyksen tuottaminen miljoonille eläimille vuosittain, hän painottaa.

Pulli sanoo, että turkistarhaus pitäisi lopettaa Suomessa useista eri syistä.

- Ensimmäiseksi eläinten pito-olosuhteet ovat tutkitusti eläinten luontaisten tarpeiden kannalta täysin riittämättömät. Toiseksi, kiello Suomessa ja muualla EU:ssa edistäisi maailmanlaajuisesti turkisten käytön ja tuotannon vähentämistä ja kolmanneksi turkistarhaus aiheuttaa huomattavia ympäristöhaittoja, hän kuvailee.

Suomessa valvotaan tarkasti

Kalajoella Turkistarha Pekka Isopahkala Oy:n nuori yrittäjä Arto Isopahkala, 26, on astumassa isänsä saappaisiin ja puolustaa turkistarhausta elinkeinona siinä missä muitakin eläintuotantoon kuuluvia aloja.

Isopahkala ei kiistä eläimiin kohdistuneita laiminlyöntejä, vaan myöntää ne ikävinä asioina, mitkä ovat aiheutuneet yleensä tuottajien henkilökohtaisen elämän ongelmista. Isopahkalan mukaan osa median aiheuttamasta alan maineesta on kärjistettyä ja vääristeltyä, sillä esimerkiksi internetissä on julkaistu videoita kiinalaisesta turkistuotannosta, minkä ihmiset ovat mieltäneet ja luulleet Suomen omaksi tuotannoksi.

- Meillä Suomessa eläinten hyvinvointia valvotaan useiden eri ammattilaisten, kuten Eviran, kunnaneläinlääkäreiden, ympäristöviranomaisten sekä Suomen Turkiseläinten Kasvattajain Liiton toimesta. Miten on mahdollista, että Suomessa tuotetaan maailman laadukkaimmat turkikset, ja silti epäillään, että täällä hoidetaan asiat huonosti? hän ihmettelee.

Isopahkala myöntää, että osa ihmisistä mieltää tarhauksen turhakkeeksi, mutta samalla tavalla

ihminen hyödyntää myös muista tuotantoeläimistä saatavan ravinnon lisäksi monet turhakkeiksi luokitellut materiaalit esimerkiksi kosmetiikan valmistukseen.

- Ympäristöhaitoista puhuttaessa turkistarhat eivät tuota niinkään saasteita, sillä esimerkiksi silakan kierrättäminen rehun kautta eläinten ravinnoksi ja lannan hyödyntäminen lannoitteena maanviljelyssä tekee tarhauksesta kaikin puolin ekologisen tuotannon, Isopahkala selventää.

Turkistarhauksen merkitys pienille kunnille

Turkistarhaton Suomi -kansalaisaloitteen edustaja Kati Pulli sanoo, että MTT:n julkaistun raportin mukaan noin 60 % turkistarhaajista oli sivutoimisia toimijoita vuonna 2008 eli heillä oli muitakin elinkeinoja tarhauksen ohella.

- Tällä hetkellä tarhaajista puolet on yli 50-vuotiaita ja mi-

käli tarhaus lakkautetaan maassamme, he siirtyisivät siirtymäajan kuluessa eläkkeelle. MTK:n tulevaisuusasiakirjan mukaan maaseudun tulevaisuuden elinkeinoja voisivat olla esimerkiksi erilaiset energiatalouden työt, viljely, puutarhatalous, virkistysarvojen tuottaminen, koneyritykset, hiilinielujen tuottaminen sekä metsäteollisuus, hän kuvailee ammatillisia mahdollisuuksia.

Turkistarhaaja Arto Isopahkala on tilanteesta täysin eri mieltä, sillä kyseinen muutos olisi täysin mahdoton jo ennestään pienissä ja autioituneissa maaseutukunnissa.

- Suurimmissa työttömyysongelmissa ja kuntien selviytymisvaikeuksissa taistelisivat muun muassa Kauhava, Evijärvi, Halsua, Kaustinen, Maalahti, Uusikaarlepyy, Veteli ja Vöyri. Turkistarhaus työllistää maassamme kaiken kaikkiaan lähes 20 000 henkilöä, kun siihen luetaan mukaan tarhauksen välilliset toimijat, kuten rehukeskukset,

teurastamot, välittäjät, markkinointi, kuljetus, kauppiat, eläinlääkärit, ja muut viranomaiset, hän painottaa.

Tarhausta ei saa päästää Kiinaan

Animalian toiminnanjohtaja Pulli kertoo, että Eviran tilastojen mukaan viime vuosina yli puolella tarkastetuista tiloista turkistarhaaja on rikkonut jollakin tavalla eläinsuojelulainsäädännön määräyksiä. Hänen mukaansa pelkästään lain kirjaimen noudattaminen ei ole merkki siitä, että eläimet tarhoilla voisivat hyvin.

Turkistarhaaja Arto Isopahkala myöntää toki, että joillakin tuotantoeläimillä ilmenee ongelmia, kuten silmätulehduksia ja jalkojen kantamattomuutta.

- Meidänkin tarhalla näitä ongelmia esiintyy, mutta tuotantoeläimiä jalostetaan koko ajan niiden hyvinvoinnin takaamiseksi. Ei sellainen eläin, joka kärsii jostakin vaivasta pääse jatkamaan sukua, vaan sairastavat eläimet hoidetaan terveeksi ja poistetaan siitoksesta, Isopahkala painottaa.

- Turkiseläimen hyvinvoinnin erittäin hyvä mittari on sen turkki. Jos turkki on kunnossa niin silloin eläinkin voi hyvin. Tämänkin asian tietää moni aivan tavallinen lemmikkieläimen omistaja, sillä eläin reagoi yleensä ensimmäisenä karvallaan, jos sen hyvinvoinnissa tapahtuu jokin muutos. Myös ihminen pudottaa hiuksia päästään jos hän esimerkiksi stressaa liikaa, on sairastunut vakavasti tai elimistössä on joidenkin tarpeellisten aineiden puutteita.

Isopahkala kertoo käyneensä kuukausi sitten useiden muiden turkisan tuottajien kanssa vierailulla Kiinassa ja kauhistelee tilannetta, mikä siellä vallitsee turkistarhoilla.

- Mikäli tarhat lopetettaisiin Suomessa, se olisi samalla pahin mahdollinen turkiseläinten heit-

teillejättö, koska silloin tarhaus elinkeinona siirtyisi esimerkiksi Kiinaan, missä ei ole lainkaan lakeja ja säädöksiä eläinten hyvinvointia varten, hän tiivistää.

MINNA KORVA-PERÄMÄKI
KUVAT MINNA KORVA-PERÄMÄKI JA MATTI MATIKAINEN

■ Animalian toiminnanjohtaja ja Turkistarhaton Suomi -kansalaisaloitteen edustaja Kati Pulli kertoo, että jo noin kymmenen Euroopan maata on tehnyt päätöksen turkistuotannon lopettamiseksi osittain tai kokonaan.

Turkistarhaton Suomi

Turkistarhaton Suomi- kampanja keräsi 69 381 allekirjoittajaa. Kampanjan tavoitteena oli saada käsiteltäväksi eduskuntaan kansalaisaloite, joka lakkauttaisi turkistarhauksen elinkeinona maassamme. Aloite etenee eduskuntaan tänä vuonna. Asia varmistui Väestörekisterin suorittaman tarkastuksen jälkeen.

Pääjärjestäjinä turkistarhauksen kieltämiseen tähtäävässä aloitteessa toimivat Animalia, Luonto-Liitto, Oikeutta Eläimille ja SEY Suomen eläinsuojeluyhdistysten liitto.

KOLUMNI

Ei kiinteistövero maa- ja metsätalousmaalle

Lehtikirjoitusten perusteella teollisuus ei saa haluamallaan hinnalla puuraaka-ainetta. Kun kotimaasta ei saada puuta riittävästi, joudutaan turvautumaan tuontiin. Tullin tilastojen mukaan ulkomailta tuotava puu on huomattavasti kotimaista kalliimpaa.

Minä ja monet muut hämmästelemme minkä vuoksi ulkomaisesta puusta kannattaa maksaa parempaa hintaa kun kotimaisesta? Kyse ei voi olla ainakaan siitä että tuontipuuta olisi laadukkaampaa, sillä tietämäni mukaan esimerkiksi koi-vukuitu on samanlaista itärajan molemmin puolin.

SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly ja elinkeinoministeri Jan Vapaavuori (kok) haluavat vauhdittaa kotimaista puukauppaa. Ajatus puukaupan vauhdittamisesta on hyvä ja kannatettava, mutta toteuttamistavoista voidaan olla montaa mieltä. Lylyn mielestä puukauppa vilkastuisi jos maa- ja metsätaloukselle säädettäisiin kiinteistövero. Vapaavuori vauhdittaisi puukauppaa säätämällä metsätilamaksun.

Molempien tavoitteena lienee lisämaksuilla pakottaa metsänomistajia myymään puuta nykyistä enemmän. Joku metsänomistaja ehkä alistuisi ajatukseen ja myisi puuta jotta saisi lisämaksunsa maksettua. Joku toinen maksattaisi lisämaksut muilla. Näitä muita maksajia olisivat esimerkiksi kaikki metsästysseurojemme jäsenet sekä henkilöt, jotka käyttävät nykyistä metsäautotieverkostoa vaikkapa sien- ja marjamatkoillaan.

Metsäteollisuutemme puupulaa ei helpoteta lisäämällä metsänomistajien kustannuksia.

Maanomistajat ovat yleensä luovuttaneet metsästysoikeutensa alueen metsästysseuroille ilman rahallista korvausta. Myös yksityisillä metsäautoteillä ajellaan toistaiseksi ilman tietulleja. Vastikkeeksi saamastaan metsästysoikeudesta seurat ovat tarjonneet maanomistajille hirvipäivällisen kerran vuodessa. Molemminpuolinen hyöty saadaan, kun metsästäjät pitävät hirvikannan kurissa ja näin välttävät taimikkotuhoilta. Usein hirvien ohella on samoilla mailla saanut metsästää myös muuta riistaa.

Jos Lylyn taikka Vapaavuoren ehdotus toteutuisi, kävisi todennäköisesti niin että maanomistajat eivät enää jatkossa vuokraisikaan maitaan vastikkeetta, taikka sallisi vapaata autoilua, vaan veloittaisivat autoilijoilta tietulleina ja metsästysseuroilta maidensa vuokrana sen summan, jonka he joutuvat maksamaan valtiolle lisääntyntä veroa tai muuta maksua. Tämän seurauksena jäsenmaksujen varassa toimivat metsästysseurat joutuisivat nostamaan jäsenmaksujaan, jotta saisivat maiden vuokrat maksetuksi.

Näin maanomistajille kohdennettu maksu jakaantuisi myös sellaisille kulkijoille joilla ei ole multaa edes kynsien alla. Joukossa saattaa olla myös monta SAK:n jäsentä.

Metsäteollisuutemme puupulaa ei helpoteta lisäämällä metsänomistajien kustannuksia, vaan lisäämällä euroja puun kuutiohintaan. Kysynnän ja tarjonnan laki pätee myös puukaupoissa.

Reijo Hongisto
kansanedustaja,
maa- ja metsätalousvaliokunnan jäsen

EDUSKUNTA

Perussuomalaiset eivät olleet tyytyväisiä hallituksen vastaukseen, jonka se antoi välikysymykseen hallituksen talous- ja teollisuuspolitiikasta.

HALLITUKSEN TALOUSPOLITIIKALTA PUTOSI POHJA

Perussuomalaisten esittelypuheenvuoron pitänyt kansanedustaja Jari Lindström perusteli aluksi, miksi ylipäätään koko välikysymys tehtiin.

- Koska kaikilla on tuoreessa muistissa STX- jupakka, pohdimme, että ottaakohan mukaan Suomessa enää vakavasti suomalaisen teollisuuden menestystä ja tulevaisuutta?

- Ollaanko tässä salissa sitä mieltä, että valtiolla on vain sivustaseuraajan rooli? Vai mikä on? Tämän vuoksi olemme tehneet välikysymyksemme. Emme

luota hallitukseen. Sen talouspolitiikalta on pudonnut pohja pois.

Lindström totesi, että Suomen hallitus on – kuten edeltäjänsäkin – päättänyt kaikkien maailman tarjoamien mahdollisuuksien edessä olla tekemättä mitään.

Hallituksen puolesta välikysymykseen vastannut elinkeinoministeri Jan Vapaavuori jatkoi tutuksi tulleella ylimielisellä retoriikallaan.

- Hallitus elää ajassa toisin kuin menneisyydessä piehtarivat välikysymyksen esittäjät. Hallitus keskittyy edellytysten luomiselle maamme nousulle.

Vapaavuori listasi syitä sille, miksi hallitus ei tukenut Oasis III -risteilyaluksen laina-anomusta:

- Valtion tekemä ratkaisu perustui näkemykseen STX-yhtiön taloudellisesta tilanteesta, jonka osalta olennaista on mm. heikkosi arvioitu pitkän aikavälin kilpailukyky, huono kannattavuus, kansainvälisesti epäterve tuotannon ala ja heikkosi katsotun omistajan haluttomuus panostaa telakkaan.

Lisäksi Vapaavuori mainitsi yhtiön huonontuneen yhtiön taloudellisen tilanteen. Edelleen Vapaavuori mainitsi valtiotuki-

riskin, joka arviomme mukaan olisi johtanut "tueksi arvioidun rahoituksen takaisinperintään yhtiöltä ja huonoimmassa tapauksessa vahingonkorvauskanteeseen valtiolta ja päätöksen tehneiltä päättäjiltä."

Maailman parhaat osaajat

Kansanedustaja Lindström herätteli hallitusta havahtumaan siihen, että teollisuus- ja omistajapolitiikassa voi jättää ideologiat taka-alalle ja toisaalta muistaa, että suomalaiset jos ketkä ovat huipulaivojen huippurakentajia.

■ Kansanedustaja Jari Lindström piti perussuomalaisten esittelypuheenvuoron välikysymyksen jättämisestä.

- Maailman 12 suurimmasta risteilijästä kymmenen on rakennettu Suomessa, ja on perusteltua olettaa, että kilpailukyky me risteilijöiden rakentamisessa olisi edelleen maailman huippua. Oasis III -aluksen rakentaminen menetettiin, koska valtion muukaantuloa ei haluttu, ei siksi, että itse laivanrakennus olisi kilpailukyvyttöntä.

Lindström totesi edelleen, että laivatilauksen arvosta telakan osuus on vain 20 % ja alihankintaverkoston 80 %.

- Alihankintaverkosto on telakan vaikeuksista huolimatta pysynyt voitollisena. Telakka on maamme meriteollisuuden sydän, joka neuvottelee laivatilaukset, hankkii tilausten rahoituksen sekä huolehtii alihankintaketjun toiminnasta. On selvää, että ilman kotimaista telakkaa myös suurin osa alihankintaverkostosta kuihtuisi. Vain murtoosa verkoston yrityksistä on sellaisia jotka todella kykenevät toimimaan vientimarkkinoilla.

Kansanedustaja Kaj Turusen pitämän puheenvuoron mukaan hallitukselta puuttuu rohkeus uskoa Suomeen.

- Perussuomalaisten mielestä valtion on kyettävä ottamaan lisää rahoitusriskiä kannettavakseen vientiteollisuutemme kilpailukyyn turvaamiseksi. Näin ollen Finnveran ja Suomen Vientituoton luotonantosäädöksiä on järkipäristettävä, jotta ne voivat tehdä maamme kokonaisedun mukaisia päätöksiä.

SEPPÖ HUHTA
KUVA LEHTIKUVA

VÄLIKYSYMYKSESTÄ SANOTTUA

Perussuomalaiset kansanedustajat rökittivät hallitusta kuumassa välikysymyksen keskustelussa.

"Ministeri Vapaavuori perusteli hallituksen haluttomuutta tukea STX-telakkaa pelisääntöillä sekä kyseisen yrityksen tilalla ja näkymillä, muun muassa huonolla kannattavuudella. Vapaavuori myös arveli, että myönteisen tukipäätöksen myötä vastaavia tukipyynnöitä olisi tullut lisää. Näihin perusteluihin on sinänsä helppo yhtyä, mutta suuri kysymys on, miksi vastaanottajan heikko taloudellinen tilanne ja heikot tulevaisuudennäkymät eivät ole estäneet tukemasta Kreikkaa yli miljardilla eurolla ja takaamasta sen velkoja moninkertaisella summalla."

Jussi Halla-aho

"Tärkeintä siinä, että teollisuutta saadaan kehitettyä, on kilpailukyky. Mutta hallituksen toimet ovat olleet toisensuuntaisia. Edellinen hallitus rikkidirektiivin myötä ja nykyinen hallitus energian polttoaineverojen korotusten myötä ovat aiheuttaneet miljardien lisälaskuja meidän yrityksillemme ja ennen kaikkea vientiteollisuudellemme."

Osmo Kokko

"Ministeri Vapaavuori esitti puheessaan, että valtiovallan tehtävä ei ole tukea tappiollista liiketoimintaa. Miten voi olla, että muualla maailmassa näin kuitenkin tehdään? Esimerkiksi Saksa ja Yhdysvallat ovat

tukeneet autoteollisuuttaan taloudellisen taantumien aikana. Tämä on osoittautunut näissä maissa taloudellisesti ja inhimillisesti kannattavaksi."

Tom Packalén

"Pääministeri Jyrki Katainen on äänekkäästi valitellut telakkateollisuuden kilpailun olevan epätervettä. Hänen mukaansa suomalaista veronmaksajaa täytyy suojella tukiaisyövereiltä. Kysynkin: onko kuitenkin käynyt niin, että suomalaisten veronmaksajien suojeleminen on unohtunut aina, kun Kreikka tai joku muu eteläisen Euroopan maa tarvitsee miljarditolkulla suomalaisten veronmaksajien tukea?"

Kauko Tuupainen

"Minä palautan nyt mieliin, kuka tämän Suomen telakkateollisuuden alasajon aloitti. Suomalaisen telakkateollisuuden hävittämisen

1980-luvun lopulla aloitti silloinen kokoomusjohtoinen hallitus ja sen kauppa- ja teollisuusministeri Ilkka Suominen. Tätä linjaa näyttää nyt jatkavan tämä pääministeri Kataisen johtama hallitus ja sen kokoomusministeri Jan Vapaavuori."

Pentti Kettunen

"Talous, teollisuus ja työllisyys kulkevat käsi kädessä, ja hallitusohjelmassa lukee, että hallituksen tavoitteena on työttömyyden alentaminen 5 prosenttiin tällä vaalikaudella. Nyt ollaan lähellä 8:aa prosenttia, joten ei näytä ihan siltä, että teillä, hyvä hallitus, on oikeat keinot käytössä, ja tällä välikysymyksellä me pyrimmekin saamaan teidän huomionne tähän todella vakavaan asiaan, suomalaisten, Suomen, työllisyystilanteeseen."

Maria Lohela

"Kun tätä keskustelua on kuunnellut, niin tulee eittämättä mieleen, että se koira älähtää, johon kalikka kalahtaa. Kun tämä ilta on loppu, niin on varmaankin perussuomalaisten syy, että STX-sotkussa kävi niin kuin kävi. Täällä sanottiin, kerrottiin, että tosiasia on tänä päivänä se, että maassa on 280 000 työtöntä, aivan kuten edustaja Lohela totesi, työttömyysaste 7 prosentissa."

Maria Tolppanen

"Tässäkin asiassa kuten monessa muussakin päätöksenteossa hallitus piiloutuu Euroopan unionin selän taakse. Väitän, että kysymys on poliittisen tahdon puuttumisesta. Direktiivejä tutkitaan suurennuslasin kanssa, ja oman maan etu unohtuu. Kun maamme tyhjenetään teollisuudesta ja rahat jaetaan ympäri Eurooppaa, tuntuu siltä, että joukossamme on luopioita.

Kenen asialla he ovat? Koko laajapohjainen hallitus on sitoutunut ajamaan tätä transnationaalista maailmanmenoa. Kuinka kauan me katsomme, joudumme hyväksymään tätä menoa? Se jää tulevaisuuden varaan.”

Martti Mölsä

”Toivomalla ei maamme talouskasvu käynnisty eikä ainakaan yrityksiä sabotoimalla. Toiveunilla ei myöskään saada vientiä vetämään. Tarvitaan todellisia tekoja ja päätöksiä, myös rohkeutta puolustaa ja suosia suomalaista työtä ja yrittämistä. Jos sitten aikaa ja rahaa jää, niin sen jälkeen ovat vuorossa koko maailman murheet. Näin toimivat omista kansalaisistaan huolehtivat hallitukset.”

Pentti Oinonen

”Täytyy tosiaanikin ihmetellä ministeri Vapaavuoren ja muunkin hallituksen logiikkaa. Telakkateollisuudesta puhuttaessa ollaan sitä mieltä, että taantuvaa teollisuudenalaa ei kannata tukea, etenkin kun sitten ilmestyy muita kannattamattomia yrityksiä samalle kupille maukumaan. No, ensinnäkin telakkateollisuus ei mielestäni ole taantuva ala ja toisekseen, missä tämä logiikka on sitten silloin, kun tukea tarvitaan esimerkiksi Kreikassa, sinne kyllä rahaa riittää, sitten sinnekin tulee niitä muita maukujia samalle kupille.”

Juho Eerola

”Hallituksella on mittasuhteet pahasti, jopa kohtalokkaasti sekaisin. Talouselämää edustavan Evan mukaan Suomen kokonaisvastuut konkurssikypsiensä euro maiden ja pankkien tukemisessa ovat lähes 90 000 miljoonaa euroa. Nyt kun olisi tarvittu 50 miljoonan euron laina tuohon risteilijäaluksen rakentamiseen, tuhansien työpaikkojen luomiseen, hallitus panee hanskat, sananmukaisesti, tiskiin.”

Pietari Jääskeläinen

”Vasemmistopuolueiden toiminta on ollut työpaikoilla yleinen tyrmistyksen aihe. Syystäkin, sillä aiemmin punaliput hulmuten ja ääni väristen vasemmistopoliitikot ja vasemmistolaiset apomot ovat ilmoittaneet puolustavansa suomalaista työmiestä. Sitten kuitenkin pistetään pääpensaaseen, kun olisi ollut käytännön tekojen aika. Suomalainen työ ja hyvinvointi olisi tarvinnut puolustajia.”

Reijo Tossavainen

”Todellakin meidän pitäisi löytää olosuhteet, jotka palvelevat työtä ja työpaikkojen syntymistä Suomeen. Mutta mistä ihmeestä suomalaiset löytävät nämä olosuhteet, ulkomailtako? Kuka uskoo enää, että suomalainen löytää työtä Suomesta? Edes

suomalaisen telakkateollisuuden kilpailuvaltti, vankka kokemus laivojen rakentamisesta, ei merkinnyt mitään. Tällaisia olosuhteita meille siis tarjotaan.”

Arja Juvonen

”Valitettavasti tämän hallituksen talouspolitiikka tuntuu jatkuvasti ottavan huomioon enemmän muiden euromaiden kansalaiset kuin suomalaiset. EU-maksuihin kyllä riittää rahaa, mutta panostavia kasvutoimenpiteitä Suomen teollisuudessa ei tehdä vaan vedotaan synkkään taloustilanteeseen. Olisikohan kuitenkin jo aika muuttaa tätä ideologista ajattelua enemmän tänne suomalaisen suuntaan ja tehdä voitavamme ensin oman maamme kansalaisten puolesta ja pelastaa muut maat vasta sen jälkeen?”

Anne Louhelainen

”Jokainen meistä toivoo, että maassamme säilyisivät nykyiset työpaikat ja että pystymme luomaan niitä myös tulevaisuudessa lisää. Käytännön yrityselämästä tiedän myös, että uuden yrityksen perustamiselle pitää löytyä pitkän tähtäimen visio. On siis tiedettävä, mihin tuotteitamme saadaan kaupatuksi. Tällä hetkellä juuri tässä on maamme ongelma. Vienti ei vedä.”

Pirkko Mattila

”Tämä on hävytöntä ja raukka maista. Missä on se paljon mainostettu vastuullisuus? Nämä virkamiehet, jotka ovat antaneet virheelliset ja harhaiset tulkinnat hallitukselle, on tuotava esiin ja saatettava toimistaan vastuuseen. Hallitus ei pääse luistamaan vastuusta sillä, että väittää uskoneensa virkamiesten väärää tulkintoja ja pitäneensä niitä virheellisesti tosiasioina.”

Teuvo Hakkarainen

”Työnteko on talouden perusta. Kun tehdään töitä, saadaan korvaus. Kun yritys toimittaa tilauksen, sille maksetaan. Valtion näkökulmasta kaikki tällainen taloudellinen toiminta on kannattavaa. Lisäksi kun suomalainen tekee töitä, veroeurot kilsivät valtion kassaan ja kulutus ruokkii kansantaloutta. Jos taas suomalainen on työtön, tietää se valtiolle kustannuksia.”

Kike Elomaa

”Perussuomalaiset on työn puolue ja työväen puolue. Se on keskeinen syy, miksi olemme tämän välikysymyksen tehneet. Me kannamme huolta ja vastuuta työllisyydestä. Työttömyyttä pahempaa on vain sota. Sen vuoksi on kaikin keinoin toimittava uusien ennakkoluulottomin keinoin sekä perinteisin vakiintunein tavoin, jotta työllisyystilanne maassamme olisi mahdollisimman hyvä.”

Kimmo Kivelä

”Hallituksen politiikkaa vuonna 2013 kuvaavan pääministerin ilmoituksen mukaan hallituksella on selkeä käsitys maamme tilasta. Siinä todetaan, että menetämme työpaikkoja ja investointeja, valtio velkaantuu, väestö ikääntyy, ilmastonmuutos nakertaa yhteiskunnan rakenteita ja julkisen sektorin kestävyys heikkenee. Jostain kumman syystä hallituksen toiminta asioiden korjaamiseksi on kuitenkin täysin hakoteillä, eikä hallitus kykene saamaan satamaan edes lähes valmiiksi suunniteltuja työllisyttä parantavia hankkeita.”

Lauri Heikkilä

”Hallitus on Kataisen johdolla ollut valmis myöntämään kymmenien miljardien eurojen lainat takaukset Etelä-Euroopan hulttiomaiden ja Irlannin tuhlareille sekä antanut miljardien eurojen arvosta suoraa rahaa muun muassa Kreikalle kahdenkeskinä lainoina sekä EVM:n osakepääomaan. Onkin tehtävä se johtopäätös, etteivät eurotukipakettisekoilun rahoittamista ilmeisesti koske ne markkinaliberalismin pyhät opinkappaleet, joilla erityisesti Katainen ja Vapaavuori ovat perustelleet telakkaklusterimme jättämistä oman onnensa nojaan.”

Vesa-Matti Saarakkala

”Kyllä tämä on vakava asia, ja kun entinen Voikkaan luottamusmies (Jari Lindström) esittää välikysymyksen, niin ei se ole mitään huulenheittoa. Se on vakava huoli suomalaisen työmiehen, teollisuuden - metalliteollisuuden, kemianteollisuuden, puunjalostusteollisuuden - tulevaisuudesta. Siitä tässä on kysymys, ja siihen tässä apua hankitaan. Tämä on syytä muistaa vakavasti.”

Timo Soini

”Meriteollisuuden asiantuntija, emeritusprofessori Jorma Tainan mukaan tulisi keksiä luovempi ratkaisu eikä vedota siihen, mitä EU-säännöt sanovat. Hänen mukaansa uusi omistaja on ainoa vaihtoehto Suomen telakkateollisuuden pelastamiseksi. Myös entinen telakkajohtaja ja kokoomuksen kansanedustaja, vuorineuvos Martin Saarikangas on ihmetelty, miksei Suomessa tuettu tilauksen saamista samalla tavalla kuin Ranskassa. Ministeri Vapaavuoren ranskalainen ministerikollega on puolestaan antanut kommentin, että he Ranskassa ovat tutkineet säännöt ja tehneet kaiken, mikä on sallittua.”

Pirkko Ruohonen-Lerner

■ KOLUMNI

Ikääntyvä työntekijä usein aarre työnantajalle

Vuoden 2013 valtiopäivät avattiin jälleen juhlallisesti. Avajaiskeskusteluissa otin esille ongelman, joka liittyy ikääntyvän väestön työnsaantimahdollisuuksiin. Me perussuomalaiset haluamme rakentaa yhteiskuntatatuun myös iäkkäämmille kansalaisille, sillä tarvitsemme kokeneetkin käsiparit töihin. Työllisyystilastojen mukaan yli 50-vuotiaan on vaikea työllistyä, jos hän syystä tai toisesta joutuu työttömäksi. Viime vuoden lopulla meillä oli yli 50-vuotiaita työttömiä lähes 100 000.

Johtamiskorkeakoulun professori Marja-Liisa Manka on ottanut ikääntyneen väen työnsaantiongelmat esille myös julkisuudessa. Manka on todennut, kuinka hän näkee ikääntyvässä työntekijässä ennemminkin aarteen työnantajalle. Mitä vanhempi ihminen on, sitä suurempi merkitys työllä on hänelle.

Toivoisin, että työnantajat

eivät syyllistyisi ikääntyneiden

työntekijöiden kohdalla ikärasismiin.

Yli 50-vuotiaiden työttömien työn-

saantimahdollisuuksia pitäisi parantaa

mm. monipuolisella täsmäkoulutuksella.

Tutkimustiedon mukaan iäkkäämmistä ihmisistä yli 70 prosenttia sanoo työn tärkeimmäksi elämän sisällökseen, kun taas nuorista yli 70 prosenttia ei koe työtä tärkeimmäksi elämän sisällöksi. Toivoisin, että työnantajat eivät syyllistyisi ikääntyneiden työntekijöiden kohdalla ikärasismiin. Yli 50-vuotiaiden työttömien työnsaantimahdollisuuksia pitäisi parantaa mm. monipuolisella täsmäkoulutuksella.

Toinen tärkeä keskustelunaihe eduskunnassa on ollut perussuomalaisten tekemä välikysymys hallituksen harjoittamasta talous- ja teollisuuspolitiikasta. Suomen metsäteollisuudesta on menetetty viimeisten neljän vuoden aikana pysyvästi 30 000 työpaikkaa ja metalliteollisuudesta 35 000 työpaikkaa. STX Finland menetti yhden jättitilauksen, mikä laskelmien mukaan tarkoitti Turun telakalla noin 12 000 henkilötyövuoden menetystä.

Onneksi hallitus otti opikseen ja oli valmis tukemaan STX:n kahta pienempää laivatilausta. Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi on tehnyt päätöksen, jonka perusteella suomalaisia työpaikkoja viedään Espanjan aurinkoon. Samalla myös valtion ja kuntien verotulot vähenevät, kun veroja ei makseta enää kotimaahan. Onkohan tämä huomioitu ulkoistamislaskelemissa? Suomella ei ole varaa menettää enää yhtään työpaikkaa, eikä ainakaan valtion myötävaikutuksella.

Pirkko Ruohonen-Lerner

kansanedustaja,
eduskuntaryhmän pj.

EDUSKUNTA

TELAKKATUKI EI OLISI OLLUT LAITONTA

Hakkarainen torppasi Vapaavuoren toistuvasti esittämän väitteen siitä, että tuen antaminen STX-telakkayhtiölle olisi ollut laitonta.

Ministeri Jan Vapaavuori on esittänyt useasti väitteen siitä, että niin laina kuin omistuskin telakkayhtiössä olisi ollut Suomen lakien vastaista. Vapaavuori esittikin välikysymyskeskustelussa kysymyksen siitä, että yllyttävätkö perussuomalaiset ministereitä rikkomaan lakia peräänkuuluttaessaan luovaa direktiivintulkintaa. Hänestä tämän voi suomentaa lain rikkomiseksi.

Kansanedustaja Teuvo Hakkarainen asetti Vapaavuoren laintulkinnat kyseenalaiseksi.

- Tekemiemme selvitysten ja saamiemme tulkintojen mukaan mikään EU:n säännöstö, sen enempää kuin kansallinenkaan säännöstö, ei kiellä markkinaehtoisen käyttöpääomalan antamista yrityksille. Käyttöpääomallinaa käytetään tyypillisesti juuri työntekijöiden palkkojen maksuun ja ali-

hankkijoiden tavarantoimitusten maksuun rakennusvaiheen aikana. Kyse ei tässä olisi ollut missään tapauksessa katteettomasta tuesta, jonka olisi voinut katsoa vääristävän kilpailua EU:ssa.

Hakkaraisen mukaan myös väitteet siitä, että telakkatoiminta on ollut kannattamatonta, ovat vailla pohjaa.

- Julkista oikeata tietoa olisi ollut ministereillä ja virkamiehillä saatavissa. Viimeisen viiden vuoden aikana Turun telakalla rakennetut laivat ovat tuottaneet voittoa yksittäisinä projekteina. Telakka toteutti nykyisen ja edellistenkin hallitusten peräänkuuluttamaa yhteiskuntavastuuta ja piti ihmiset työllistettynä. Nyt tästä sitten rangaistaan.

Hakkaraisen puheenvuoro kokonaisuudessaan: <http://uutiset.perussuomalaiset.fi>

KUNTATALOUS KURALLA-LAINAKANTA ENNÄTYSKASVUUN

Kuntien ja kuntayhtymien tilinpäätösten tänään julkaisemat ennakkotiedot osoittavat, että kuntatalous on pelättyäkin huonommassa kunnossa.

Kuntien verotulojen kasvu vuonna 2012 hidastui merkittävästi edellisvuodesta. Kuntien yhteenlasketut toimintatulot, verotulot ja valtionosuudet eivät riittäneet kattamaan kuntien toimintamenoja.

Kuntien vuotuinen lainakannan kasvu on merkittävin tällä vuosituohannella. Kuntien ja kuntayhtymien

yhteenlaskettu lainakanta nousi lähes 14 miljardiin euroon. Lainakanta kasvoi 13 prosenttia, eli 1,6 miljardia euroa edellisvuoteen verrattuna. Lainakanta on kolminkertaistunut 2000-luvulla.

Kuntaliiton tänään julkaisemassa Kuntatalouden sopeutusohjelmassa esitetään lukuisia tervehdyttämiskeinoja. Kuntaliiton talous- ja rahoitusfoorumilla puhunut toimitusjohtaja Kari-Pekka Mäki-Lohiluoma kutsui sopeutusohjelmaa "hätähuudoksi valtion suuntaan".

Sopeutusohjelmassa peräänkuulutetaan valtion ja kuntien

välisen työnjaon läpikäyntiä ja todetaan, että kuntien tehtävät on saatettava vastaamaan rahoitusmahdollisuuksia. Mikäli valtio lisää kuntien tehtäviä, on sen vastattava kustannuksista täysimääräisesti.

- On tärkeää, että kunnat jatkavat toimintansa tehostamista ja rakenteiden uudistamista. Valtion on puolestaan pidättäydyttävä uusista valtionosuusleikkauksista ja uusien tehtävien antamisesta kunnille, Mäki-Lohiluoma korosti.

- Vain sadalla kunnalla on kuntatalous tasapainossa, Mäki-Lohiluoma toteaa.

RAKENNUSALALLA VÄÄRENNETÄÄN TUNTILISTOJA

Harmaan talouden kuriin saattaminen rakennus- alalla vaatii nykyistä enemmän resursseja valvontaan ja kaikkien alan toimijoiden tiivistä yhteistyötä, edellyttää kansanedustaja Tom Packalén.

- Tapoja kiertää valvontaa on vaikka ja kuinka. Näennäisesti toki voidaan noudattaa työehtosopimusta, mutta tuntimäärät joista maksetaan, ovatkin aivan muuta kuin mitä on tehty. Helppoin tapa on väärentää tuntikirjanpito, esimerkiksi niin, että tunteja on tosiasiallisesti tehty 250 mutta miehelle maksetaan 120 tunnista. Tuolloinhan toki maksetaan mitä palkkanauhaan

on kirjoitettu, mutta se ei ole yhtä totuuden kanssa, Avainasia on tuntikirjanpito, kertoo Packalén.

Packalén – siviiliammattiltaan rikoskomisario – vaatii lisää väkeä valvontaan sekä kovempia sanktioita. Hänen mukaansa rakennusalan tuotantoketjut ovat pitkät, yhdellä talotyömaalla voi olla työntekijöitä kymmenestäkin firmasta.

- Jotta toimintaa saataisiin tosissaan tervehdytettyä on koko alan kaikilla toimijoilla oltava yhteistä tahtoa ja niiden on tehtävä yhteistyötä harmaan talouden kitkemiseksi, painottaa Tom Packalén.

Koko oppositio epäluottamuslauseen taakse

Perussuomalaisten ja vasenryhmän jättämä epäluottamuslause Jyrki Kataisen hallituksen kaatamiseksi sai koko opposition tuen mutta se ei - vielä - riittänyt. Edustaja Jari Lindströmin esittämä epäluottamuslause hallitukselle sai 67 ääntä, mutta hallitusrintama piti. Nykyhallitus jatkaa istumista 103 äänen turvin. Poissa istunnosta oli 29 kansanedustajaa.

Epäluottamuslause koski hallituksen harjoittamaa talous- ja teollisuuspolitiikkaa

Nimettömät työhakemukset eivät auta maahanmuuttajia

Eduskunnan kyselytunnilla kansanedustaja Jussi Halla-aho pysäytti kansanedustaja Jaana Pelkosen (kok.) vauhtiin lykkäämän jarrutoman polkuauton.

Pelkonen nimittäin ihasteli Helsingin kaupungin päätöstä siirtää nimettömiin työhakemuksiin. Perusajatuksena Pelkosen mukaan on se, että maahanmuuttajatkin näin saavat työpaikkoja, kun hakemuksia ei etukäteen nimen perusteella hylätä. Keskustelussa tuotiin esiin

se, että Ruotsissa ja Hollannissa on toimittu juuri niin kuin Helsingissäkin on tuoreen päätöksen mukaisesti tarkoitus tehdä.

Edustaja Halla-aho kertoi 300 000 tv-katsojalle, täydelle lehterille ja melkein täysilukuiselle eduskunnalle ja ministereille, että tämä jo kokeiltu konsti ei auta maahanmuuttajia.

- Ruotsissa ja Hollannissa tehtyjen selvitysten mukaan nimettömät hakemukset eivät ole maahanmuuttajia auttaneet, koska viime kädessä maahanmuuttajaa – tai ketään muutakaan

– ei palkata, ellei ole kyseiseen tehtävään edellytettäviä taitoja.

Halla-ahon puheenvuoroa kommentoinut työministeri ja SAK:n entinen pitkäaikainen puheenjohtaja Lauri Ihalainen (sdp) joutui myöntämään, että Halla-aho on oikeassa.

- Useimmat maahanmuuttajat haluavat töihin. Mutta totta kai on niin, että työllistykseen on oltava osaamista ja koulutusta.

Halla-ahon ja Ihalaisen sananvaihdon jälkeen ei edustaja Pelkosella ollut enää asiaan mitään lisättävää.

Vaalipiirit myllerryksessä

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on osaltaan hyväksynyt vaalipiirien muutosta koskevan lain. Uusi Kaakkois-Suomen vaalipiiri muodostuu yhdistämällä Kymen ja Etelä-Savon vaalipiirit. Savo-Karjalan vaalipiiri muodostuu yhdistämällä Pohjois-Savo ja Pohjois-Karjala.

Ratkaisu syntyi äänin 11-5. Perustuslakivaliokunnan perussuomalaiset jäsenet Vesa-Matti Saarakkala, Kimmo Kivelä ja Tom Packalén vastustivat vaalipiirien muutosta. Myös keskusta äänesti lakimuutosta vastaan.

Perussuomalaisten mielestä osittaisratkaisujen sijaan olisi mielekkäämpää tehdä laajem-

pi kokonaisuudistus. Suomessa on nyt toteutettavan muutoksen jälkeen jäljellä enää 12 vaalipiiriä – tämä on perustuslain määrittelemä minimimäärä. Nyt lukittaudutaan tilanteeseen, josta ei ole poispääsyä ilman perustuslain muutosta.

Perussuomalaiset kyseenalaistavat myös hallituspuolueiden motiivit, vaalilain uudistaminen on aikaisemmin tehty hallituksen ja opposition yhteistyönä.

- Vaalilain uudistaminen vaalipiiriäön osalta vain hallituspuolueiden tuen voimalla olisi omiaan nakertamaan koko vaalijärjestelmämme yleistä hyväksyttävyyttä ja uskottavuutta, perussuomalaiset painottavat.

Soini huomattiin maailmalla

Puheenjohtaja Timo Soinin ehdotus EU-kansanäänestyksestä huomattiin Yhdysvalloissa asti. Soini esitti viime viikolla eduskunnassa, eikö kansa voisi äänestää jäsenyydestä edes kerran sukupolvensa. Pääministeri Jyrki Katainen kysyi ärtyneenä, haluaako eduskunta, että äänestäisimme viiden

tai kymmenen vuoden välein, mikä valuutta maassa on.

Tiistaina asia nousi esille Soinin matkalla Yhdysvalloissa uutiskanava CNBC:n haastattelussa. Haastattelija kysyi Soinilta, eikö EU:n tai rahaliiton toiminta olisi mahdotonta, jos eri maat äänestäisivät jäsenyydestä jatkuvasti.

- Unioni on tänään erilainen kuin se, mihin liityimme vuonna 1994, ja se muuttuu koko ajan. Olisi reilua äänestää jäsenyydestä kerran sukupolvensa; ymmärrän kyllä, että joka neljäs vuosi se ei onnistu. EU:kaan ei ole ikuinen rakenne, Soini vastasi.

Soini piti unionin ja yhteisvaluutan pääongelmina jatkuvaa tarvetta tukea eteläisiä EU-maita, jotka eivät pärjää samassa valuutassa ja samoilla korkotasolla pohjoisten maiden kanssa.

Soini esiintyi myös BBC:n Hardtalk-ohjelmassa toimittaja Stephen Sackurin vierana. Sackur tenttasi Soinia muun muassa Jussi Halla-ahon kiirastulesta sekä Teuvo Hakkaraisesta.

- Tykitys oli kova, mutta reilu. Suoraan silmiin katsoen, ilman päälle puhumista, Soini kommentoi ohjelman kulkua jälkepäin blogissaan.

Immonen suitsisi pentutehtailua

Perussuomalaisten kansanedustaja Olli Immonen on jättänyt hallitukselle kirjallisen kysymyksen pentutehdastoiminnasta. Immonen kysyy ministeriltä, mitä hallitus aikoo tehdä, jotta pentutehtailu saadaan kitkettyä Suomesta ja jotta rangaistukset saataisiin vastaamaan paremmin eläimille aiheutettua kipua ja tuskaa.

Viime aikoina on jälleen selvinnyt vakavia pentutehdastapauksia, joissa koirien hoitoa on vakavasti laiminlyöty. Suomeen on tuotu ulkomailta laittomasti jopa satoja koiranpentuja. Eläinsuojeluvalvojat ovat epätoivoisia kasvavan trendin edessä, eikä heillä tai muilla viranomaisilla tunnu olevan tarpeellisia keinoja pentutehtailun kitkemiseen. Eduskunta lainsäätä-

jänä on ainoa taho, joka voi puuttua pentutehtailuun.

Ratkaisuiksi Immonen ehdottaa muun muassa tunnistusmerkitsemisen saattamista pakolliseksi sekä pentuemäärän ja -tiheyden rajoittamista lailla. Hän myös toteaa, että ylipäänsä selvät tunnusmerkit täyttävä pentutehdastoiminta tulisi kriminalisoida suoraan laissa.

Kirjallinen kysymys kokonaisuudessaan: <http://tiedotteet.perussuomalaiset.fi/eduskunta/kirjallinen-kysymys-pentutehtailun-kriminalisointi/>

TEKSTIT
PS VERKKOTOIMITUS ja
SEPPÖ HUHTA
KUVAT
PS VERKKOTOIMITUS ja
LEHTIKUVA

■ Jakriborg, feikkikeskiaikainen kaupunki Malmön lähellä, jossa ei tarvitse huonosta maahanmuutosta kääriä.

TURISTINA "EURABIASSA"

Rosengårdin lähiössä Malmössä ei ruotsalaisuudesta näy muita merkkejä kuin kieli. Vähän matkan päässä Jakriborgissa ruotsalainen keskiluokka elää yhä lintukodossa.

Väkivallan pelko ajaa juutalaisia pois Malmöstä", otsikoi Helsingin Sanomat helmikuussa 2010. "Viharikokset juutalaisia vastaan lisääntyvät Malmössä", kertoi HS marraskuussa 2011. "Juutalaisviha kärjistyi Malmössä – Barack Obama reagoi", varioi HS samaa teemaa huhtikuussa 2012. "Räjähdys säikäytti Malmön juutalaisen seurakunnan", uutisoi Hesari viime syyskuussa.

Helsingin Sanomien lukijalle Malmö näyttäytyy paikana, jossa juutalaiset elävät kuin 1930-luvun Saksassa. Yhdessäkään yllämainitussa uutisessa ei mainittu, kuka juutalaisia oikein vihaa. Ruotsissa on äärioikeistolaiseksi leimattu puolue ruotsidemokraatit, johon moni lukija antisemitismin yhdistäne.

Juutalaisviha ei kuitenkaan

enää kumpua äärioikeiston ja uusnatsismin suunnalta, vaikka HS sitä ei mainitsekaan. Viharikoksia tekevät Malmön muslimit, joita ruotsin kolmanneksi suurimmassa kaupungissa riittää. Maahanmuuttajia ja heidän lapsiaan on malmöläisistä yli 40 prosenttia, joista suuri osa on muslimeja.

Menetetty kaupunki?

Joidenkin antijihadistien verkosivuilla Malmö on jo julistettu Eurabialle antautuneeksi, menetyksi kaupungiksi. Miten se on mahdollista? Ei kai ruotsalainen keskiluokka voi noin vain hyväksyä, että se uhkaa jäädä vähemmistöksi – tosin tässä tapauksessa vasta paikalliseksi vähemmistöksi – omassa maassaan?

Tätä Eurabian esikartanoa pitää käydä katsomassa paikan päällä. Se on helppoa, sillä Malmö on nykyään käytännössä

Kööpenhaminan esikaupunki ja taloudellisesti melkein integroituneempi Tanskaan kuin muuhun Ruotsiin. Juutinrauman sillan yli vie juna parhaimmillaan kymmenen minuutin välein hetkessä Kööpenhaminaan ja Kastrupin lentokentälle. Jos on useamman tunnin koneenvaihto Kööpenhaminassa, pistäytyminen Malmössä on hauska keino tappaa aikaa.

Ensivaikutelma Malmön rautatieasemalla on ennemminkin keskieuropalaisen tyylikäs kansainvälisyys kuin mikään humanitaariselle maahanmuutolle menetetty kaupunki. Kahvia saa Starbucksista ja syötäväksi on helpompi löytää sushibaari kuin kebabkioski. Ei aihetta islamofobiaan.

Palokunta ei uskalla paikalle

Oikea Eurabia on kuitenkin Rosengårdin lähiö muutaman

kilometrin kävelymatkan päässä Malmön keskustasta. Rosengårdissa asuu runsaat 20 000 asukasta, joista lähes kaikki tulevat islamilaisista maista. Vähemmistö Rosengårdin työikäisistä käy töissä.

Rosengårdia lähestyttäessä katukuvaa hallitsee aasialainen, hyvinvoiva monikulttuurisuus. Thai-ravintoloita ja seassa jokin yksittäinen persialainen ruokapaikka. Tunnelma muuttuu vastaa Rosengårdin portilla. Kaupunginosaa rajaavan alikulutunnelin jälkeen en enää juuri kohtaa valkoihaisia ruotsalaisia sen enempää kuin aasialaisia-kaan. Olen muukalaisena irakilaiden, kosvolaiden ja afganistanilaisten valtakunnassa.

Levottomina aikoina edes palokunta ei uskalla Rosengårdiin, sanotaan. Mutta tavallisena joulukuisena iltapäivänä on vaikea kokea Rosengårdia turvattomaksi. Vastaantulijat eivät

■ Oluella Rosengårdin kauppakeskuksessa. Sharia-laki ei ole voimassa, vaikka muita kuin muslimeja alueella ei juuri asukaan.

tuijottele valkonaamaa. Nuorukaiset paukuttelevat ilotulitteita vaikka uuteenvuoteen on toista viikkoa, eivätkä siinä kauheasti kunnioita keski-ikäistä valkoista ohikulkijaa, mutta mitään toden teolla uhkailevaa poikien elekieli ei kavalla.

Suomalaiset kaljalla

Vaikka ruotsalainen kulttuuri ja etninen ruotsalaisuus muuten loistaa Rosengårdissa poissaolol-

■ Etniset kaupat hallitsevat Rosengårdin katukuvaa.

laan, ruotsin kieli on läsnä kaikilla, myös paikallisten pikku-kauppiainien kylteissä. Vaikka useimmat rosengårdilaiset jakavat saman uskonnon, vain vähemmistö on arabiankielisiä. Ruotsi on maahanmuuttajia yhdistävä lingua franca.

Havainto saa pohtimaan, miten paljon eurooppalaisten maiden vakaumus on jatkossa kiinni siitä, että vastaanottaviin maihin integroitumattomat

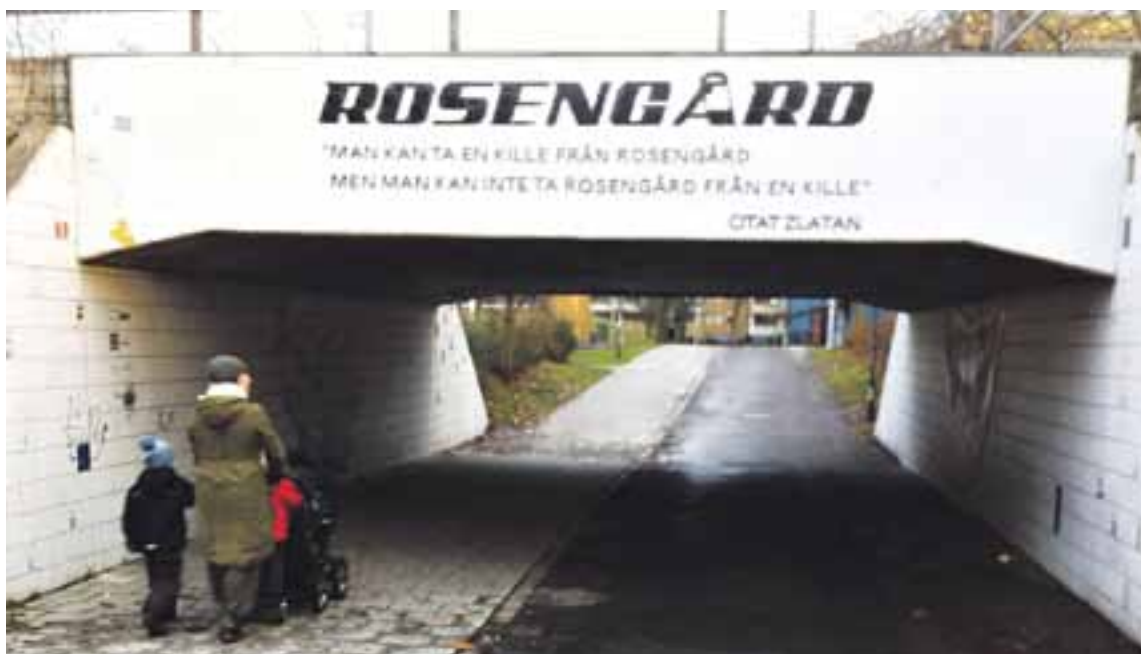
toinen kaljanryöstäjä näyttää suomalaiselta Slussenin sissiltä. Mies kyselee englanniksi afrikkalaiselta, mitä hän tekee Ruotsissa.

Menestyvä Ruotsi näyttäytyy naapurissa

Vaikka Rosengård ei tunnu ainaakaan päivänvalossa suoranaisesti pelottavalta, tilastot kertovat, että kaupunginosan asukkaat ovat

Ruotsin, joka on modernisoinut hyvinvointivaltionsa ja jossa monikulttuurisuus merkitsee amerikkalaista kahvilaa ja japanilaista ruokaa.

Malmön seudun segregaaation huippu on Jakriborg, 1990-luvun lopulla rakennettu, 1200-luvun hansakaupunkia jäljittelevä pieni ”keskiaikainen” kaupunki keskellä peltoa Malmön ja läheisen Lundin välissä.

■ Päivällä Rosengårdissa on rauhallista. Yöaikaan edes viranomaiset eivät mielellään näillä nurkilla liiku.

maahanmuuttajaryhmät eivät ole sen enempää integroituneet toisiinsa. Mitä tapahtuu, jos afganistanilaiset, kosovolaiset, irakilaiset – kombinaatio on eri kaupungeissa tietysti hieman erilainen – löytävät identiteettin siitä, mikä heitä yhdistää, ja vastaanottavasta yhteiskunnasta erottaa? Tähän asti hajota ja hallitse-periaate on toiminut.

Päätän käydä vielä oluella Rosengårdin keskipisteessä, kauppakeskuksessa. Paitsi, niin, saakohan täältä ylipäättään kaljaa? Vastoin odotuksiani kaupakeskuksen nuhjuisesta buffet-ravintolasta saa ison starkölin. Lähes kaikki muut syövät,

taloudellinen taakka ja uhka muun muassa kaupungin juutalaisvähemmistölle. Miksi syntyperäiset ruotsalaiset Malmössä hyväksyvät tämän?

Yksi selitys voi olla segregaatio, kaupunginosien voimakas erilaistuminen. Malmön hyvillä asuinalueilla ja jopa rautatieasemalla näkee menestyvän

Tällaisissa lintukodoissa syntyperäinen ruotsalainen pysyy autuaan tietämättömänä siitä, onko Malmössä juutalaisviihää, ellei ruotsalainen lehdistö siitä puhu.

TEKSTI JA KUVAT
MARKO HAMILO, Malmö

Mitä on Eurabia?

Eurabia on poliittinen uudissana, joka viittaa oletukseen, että islaminuskaisesta väestöstä tulee Euroopassa muutaman sukupolven kuluessa enemmistö maahanmuuton ja korkean syntyvyyden vuoksi.

KOLUMNI

EU-budjetti on Suomelle liian kallis

EU:n monivuotisista rahoituskehyksistä käytyjen pitkien neuvottelujen tulos oli eurooppalaisella tasolla siedettävä – ensi kertaa EU:n budjettia nimittäin pyritään edes aavistuksen leikkaamaan. Tulevalla seitsenvuotiskaudella EU:n maksusitoumukset ja budjetin ulkopuoliset määrärahat ovat yhteensä noin 1 000 miljardia, eli biljoona euroa.

Budjetin pienenemisestä huolimatta neuvottelutulos oli Suomen osalta kelvoton: meidän maksumme kasvavat samalla kun monet tukemme heikkenevät. Suomen nettomaksujen taso oli viime budjettikaudella alustavien arvioiden mukaan keskimäärin 0,24 % bruttokansantuotteesta, mutta tulevalla budjettikaudella peräti 0,31 %.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että maksumme keskimäärin noin 200 miljoonaa enemmän joka vuosi. Kaiken kaikkiaan Suomen nettomaksu koko seitsemän vuoden rahoituskehyksessä on valtiovarainministeriön laskun mukaan 3,64 miljardia, komission laskujen vielä satoja miljoonia enemmän.

On hyvin tunnettua, että EU-maksuissa/saatavissa on rakenteellinen epätasapaino jäsenmaiden välillä. Tämän johdosta moni muu maksajan osaan joutunut maa on jo neuvotellut jäsenmaksualennuksen, muun muassa pohjoismaiset kumppanimme Ruotsi ja nyt myös Tanska. Suomessa vain perussuomalaiset ovat vaatineet tätä, muun muassa minä itse taannoisessa taloustyöryhmäni ohjelmassa.

EU:n tulisi keskittyä aidosti yhteisiin hankkeisiin, eikä kansallisiin maataloustukiin tai muihin jäsenmaiden sisäisiin projekteihin.

EU:ssa on paljon halua kehittää unionia pois maatalousunionista ja kohdentaa varoja enemmän esimerkiksi tieteeseen ja tutkimukseen. Pitkällä aikavälillä tämä on täysin oikean suuntainen ajatus, mutta se ei voi tarkoittaa sitä, että Suomen maatalous tai syrjäseudut jätetään heille. Pitkällä aikavälillä järkevää olisikin hylätä koko maatalous- ja koheesiorahojen kierrättäminen Brysselin kautta, ja kansallistaa nämä EU-budjetin pääkohdat.

EU:n tulisi keskittyä aidosti yhteisiin hankkeisiin, eikä kansallisiin maataloustukiin tai muihin jäsenmaiden sisäisiin projekteihin. Silloin kukaan muu ei joutuisi toisen maksu-mieheksi. Suomalainen hyötyy hyvin vähän siitä, että EU-maksuillamme rakennetaan vaikkapa moottoritie johonkin toiseen jäsenmaahan. Kansalliset hankkeet on kustannettava kansallisesti.

Europarlamentin on vielä hyväksyttävä tuore budjetti. Odotettavissa on tiukka ja mahdollisesti pitkäkin keskustelu aiheesta, koska federalistit (=europarlamentin enemmistö) odottivat suurempaa budjettia. Federalistien nurinkurisessa maailmankuvassa veronmaksajat pettyvät jos EU:n budjettia ei nosteta, koska ilman suurta budjettia EU ei pysty lunastamaan kansalaisille tekemiään mittavia lupauksia.

Alkaakin näyttää todennäköiseltä, että budjetti kaadetaan europarlamentissa, vaikka tämä tietysti on EU:lle jälleen uusi nöyryytys. Silloin alettaisiin todennäköisesti käyttää vuosittaisia budjetteja, jotka perustuvat vuoden 2013 (korkeampaan) budjettitasoon, johon vuosittain vielä lisättäisiin kahden prosentin inflaatiotarkistus.

Saamme nähdä kuinka budjetin lopulta käy, mutta perussuomalaisen linja on selvä niin kotimaassa kuin europarlamentissa: Suomen osalta budjetti on kerta kaikkiaan liian huono, jotta voisimme sen hyväksyä.

Sampo Terho
europarlamentaarikko

VAPAA SANA

AHVENANMAAN MAAKUNTA HALUAA TALOUSVALLAN

Kun mantereella leikataan ja korotetaan veroja, Ahvenanmaalle ei riitä mikään. Itsehallinnollinen, rikas maakuntamme saa eniten valtionosuuksia asukasta kohti vuosittain. Lisäksi tuetaan mm. merenkulkua: Viking Line sai suurimman, 136 miljoonan euron tukipotin, joka valui osinkoina omistajien taskuun.

Maahanmuutossa Oolannilla on täysin erilainen, tiukan valikoiva linja kuin muulla Suomella. Maksavana turistina saa mennä, muuten ei. Sen takaa kotipaikkaoikeus, jonka saa vain, jos puhuu ruotsia. Oikeuden menettää, jos ei ole todistanut asuneensa saarilla viittä viimeistä vuotta. Saarten koskemattomuudesta vastaavat muut kuin ahvenanmaalaiset. Poliitikkomme käyvät rukoilemassa ruotsin kielen ja pienen kielivähemmistön aseman puolustamiseksi suomalaisuudelta.

Ahvenanmaa haluaa talousvallan, uutisoi Turun Sanomat (1.7.2012): Maakunnassa kaivataan itsehallintolakiin lisää oikeuksia. Entisen kansan-

edustajan Gunnar Janssonin vetämä työryhmä jätti mietintönsä puheenjohtaja, Tukholman ex-suurlähettiläs Alec Aallolle, joka ylisti mietinnön sisältöä myönteiseksi uudistukseksi Ahvenanmaalle.

Miten on Manner-Suomen

laita? Oolannin maakunta on aina halunnut erottautua Suomesta itsenäisen valtion tunnusmerkein ja rajoin, mutta maksattaa Manner-Suomen veronmaksajilla ylimitoitettut tuet ja kustannukset. Pyrkimystä veroparatiiksi myös lienee olemassa. Saa

nähdä, haluaako Åland irrota Suomen osana EU:sta ja eurosta, kuten Grönlanti Tanskasta.

Muutoslakialoite tuotiin viime vuoden loppuun mennessä eduskuntaan päätettäväksi. Esityksen valmistelutapa kielii vuoden 1991 uudistuksen lailla,

että se viedään rutiininomaisesti hallituksen läpi ja annetaan vaihtokäyttöön eduskunnalle vuoden vaihteen jälkeen valtiopäivien istunnoissa. Muuten uhattaneen separatismilla tai liittymisellä Ruotsiin.

Tosiasiasa Åland jäisi elinkelvottomaksi yksin ilman Suomen maksamia lunnaita, sillä Ruotsi ei sellaiseen ryhdy. Jos Ahvenanmaa olisi osa Ruotsia, se olisi kuin Gotlanti. Ei itsehallintoa, ei omaa määräysvaltaa, samanlainen maakunta kuin mikä tahansa muukin. Niin tulisi olla Suomessakin. Ahvenanmaalaiset eivät halunne siksi olla itsenäisiä, koska Suomi on ollut heille hyvä ja turvallinen maksaja.

Eduskunnan pitää palauttaa kansalaisten ja maakuntien välinen tasa-arvo nyt kun harmaiden eminessien asettama oikeusministeriön työryhmä valmistelee itsehallintolakiin yhä vain lisää oikeuksia. Sen sijaan työryhmän pitäisi pohtia 90-vuotisen eriarvoistavan itsehallintolain alajoja vanhentuneena demokratian vastaisena jäänteinä.

Matti Reuna

Ajatuksia Arvojen Akatemiassa

Sain olla Järvenpään seurakuntaopistolla pidetyssä Arvojen Akatemian toisessa jaksossa, jossa kahden päivän ajan keskusteltiin aikamme arvoista alustusten pohjalta. Itsekin sain kertoa näkemyksistäni, minkä mukaan päättäjä toimii eettisesti.

Lähdin liikkeelle Jean Sibeliuksen ajatuksesta, miten hän ei ymmärrä, miten ihminen voisi elää ilman uskontoa. Ja juuri uskonnon vakaalta pohjalta voidaan lähteä toimimaan paremman yhteiskunnan luomiseksi. Onhan meillä rakkauden kaksois- tai peräti kolmoiskäskeä: Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Samoin lähimmäissuhteen kultainen sääntö: Kaikki, minkä haluat ihmisten sinulle tekevän, tee se ensin heille.

Mikael Agricola pudottaa meidät kuitenkin sen toden eteen, minkälaisia me ihmiset olemme: Etkös sinä äkkää, että olet syntisäkki ja kuoltuas haiseva raato. Siksi tarvitsemme armoa ja anteeksiantamusta.

Päämäärämme on paremman ja oikeudenmukaisemman yhteiskunnan luominen eli hyvinvointiyhteiskunta, jossa köyhimmistäkin on pidettävä hyvää huolta. Kirkon historian alkuaikana keisari oli kuullut kirkolla olevan rikkauksia ja niinpä hän käski piispaa tuoda rikkaudet näkyviin. Silloin piispa marssitti keisarin eteen köyhiä ja sanoi: Nämä ovat kirkon aarre.

Yhteiskuntamme toimenpiteiden lisäksi myös kirkolla on oma panoksensa. Jaakko Elenius on sen sanonut: Tähän kuuluu kiinteästi myös kaikki erotuksesta piiriinsä sulkevan avaran ja sallivan kansankirkon läsnäolo elämämme kaikissa

vaiheissa kehdosta hautaan elämän tärkeissä käännekohtissa tahtoen sulkea piiriinsä kaikki kansamme jäsenet ketään erottelematta ruokkien jäseniään, heikkonakin sykkivää elämää sillä ainoalla, mikä on kirkkomme omaa: evankeliumilla.

Jesaja kirjoittaa: Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. Tässä on jokaiselle meille opetusta ja tavoitetta.

Näillä eväillä kyllä pärjällemme!

Anssi Joutsenlahti
eduskunnan
2. varapuhemies

PERUS
Suomalainen

**Perussuomalainen 4/13
ilmestyy**

22.3.2013

Aineistot ja lehtitilaukset viimeistään 13.3.2013
toimitus@perussuomalaiset.fi

IHMINEN VAI PETO?

Otsikon kysymys on ajankohtaisempi kuin koskaan. Petoeläimet kuuluvat Suomen luontoon. Ongelma on, että niitä on ylisuojeltu ja on paljastunut, että esimerkiksi susien suojelu ei perustu EU:n susi-direktiiviin, vaan suden äärimmäinen suojelu on kotitekoista.

Perhon kuuluisa susijahti on ollut laajasti esillä julkisuudessa ja poliisin toiminnasta on tehty kantelu eduskunnan oikeusasiamiehelle. Yksi 43-vuotias metsästäjä teki itsemurhan tapauksen seurauksena. Tämän tosiasian kanssa joutuvat elämään sekä kuolleen leski ja lapsi että susijahdin ilmiantaja, perholaiset ja poliisi. Voimia leskelle ja lapselle, ajatukseni ovat olleet usein luonanne.

Vanha tuomarinohje sanoo: ”Mikä ei ole oikeus ja kohtuus, ei voi olla lakikaan”. Ihmisen ohjekirja, Raamattu sanoo ensimmäisen lukunsa jakeessa 28 Jumalan käskynä ihmiselle: ”Vallitkaa (ts. hallitkaa) kaikkia eläimiä.” Nyky-

Suomessa Jumalan tarkoitus on käännetty pääläelleen ja esimerkiksi sudet hallitsevat ihmistä. Tästä huolimatta viherterroristit ovat sitä mieltä, ettei yhtäkään petoa tule kaataa ja niiden täytyy antaa lisääntyä vapaasti. Nämä suojelijat viis veisaavat ihmisten hyvinvoinnista.

Köyliössä koululaisia kuskataan susipelon takia kouluun takseilla ja veronmaksajat maksavat lystin. Lapin ikiaikainen poronhoito – elinkeino - on uhattuna, koska pedot vievät jopa puolet poron vassoista. Mitä järkeä on poronhoidossa, jossa poroisäntä kasvattaa joka toisen poronsa petojen suihin? Pitäisi kai alkaa puhua pedonhoidosta ja petoisännyydestä.

Petojen kantakäyrät nousevat lähes kohtisuoraan ylös esimerkiksi karhun ja ahman osalta. Keski-Suomen karhukanta on erään metsäpalolentäjän havainnon mukaan niin suuri, että jos ihmiset tietäisivät totuuden asiasta, he eivät uskaltaisi mennä metsään. Ennen pitkää tulee vastaan katastrofi, kun joku joutuu karhun ja sen pentujen väliin.

Suden osalta petotutkija on todennut julkisuudessa, että susia häviää johonkin satoja vuosittain. Onko tämä mikään ihme? Maaseudun ihmiset ovat vuosikausia odottaneet petopoliitiikkaan muutosta, mutta sitä ei ole haluttu tehdä. Ihmiset ovat tästä syystä alkaneet omatoimisesti suojelemaan itseään, koululaisiaan ja karjaansa. Petopoliitiikalla on tehty mahdolliseksi maaseudun ihmisten lainkuullisuus, elleivät he sitten halua syöttää kotikoiriaan susille ja katsella raatelua tumpu suorina.

Toivon perussuomalaisten eduskuntaryhmän kiinnittävän petoasiaan vakavaa huomiota ja ryhtyvän asiassa ihmisen suojeleluun johtavaan toimintaan. Petokantojen määrät on saatava pikaisesti siedettävälle tasolle, muuten joulupukkikin ajelee tulevaisuudessa susivaljakon vetämillä reellä.

Kumpi on tärkeämpi, ihmisen vai peto?

Sakari Sormunen
ruiskumestari, evp.,yrittäjä
Hollola

Luonnonsuojelujärjestöjen susilausunnot

Luonnonsuojelujärjestöt vaativat lehdistölle (18.2.) antamassaan tiedotteessa suden luokittelua äärimmäisen uhanalaiseksi lajiksi, joka tulisi jättää huomiotta. Lupaviranomaisten ei tule jättää antamatta kaatolupia piha- tai muuten ihmisille tai eläimille vaaraksi oleville

susille, luonnonsuojelujärjestöjen esittämien vaatimusten sekä painostuksen alaisena.

Mikäli luonnonsuojelujärjestöt, kuten Luonto-liitto, Suomen luonnonsuojeluliitto tai WWF Suomi jatkavat vastuuttomien lausuntojen antamista, on harkittava pitäisikö yhteiskunnan lopettaa edellä mainittujen jär-

jestöjen tukeminen. Mielestäni ne aiheuttavat vastaavilla lausunnoilla mittavaa taloudellista vahinkoa yhteiskunnalle sekä turvattomuutta kansalaisten keskuudessa.

Pentti Oinonen
kansanedustaja

Vastine apteekki-keskusteluun

Allekirjoittaneella meinasi mennä aamukahvi väärään kurkkuun ja ensimmäistä kertaa koin myötähäpeää lukiessani Reijo Tossavaisen kirjoitusta apteekkien välisestä kilpailusta helmikuun Perussuomalaisessa.

Itse olen ollut lääkealalla noin 20 vuotta, nähnyt menneen ja nykyhetken. Tällä hetkellä Suomen apteekkeissa eletään kädestä suuhun -periaatteella. Viitehintajärjestelmä on tehnyt Tossavaisen lanseeraamaa hintaeroosiota jo useita vuosia. Erään alkuperäisvalmisteen hinta on yli 130 euroa, mutta vastaava tuote on hinnaltaan reilut 10 euroa. Ns. hintaputki vaihtuu 4 kertaa vuodessa ja uudet hinnanmuutokset tapahtuvat lisäksi 2 viikon välein.

Suomessa on lääkkeiden kohdalla lääkelaisa säädelty samanhintaisuus eli lääke maksaa sentilleen saman verran osti sen Sodankylästä tai Kauniaisista. Tämän vuoden helmikuussa valtiovalta lisäksi leikkasi tukkuhintoja 5 % (113 miljoonan säästö). On totta, että jotkin lääkkeet ovat kalliimpia kuin mainituissa Espanjassa. Pitää kuitenkin muistaa, että Suomessa on Euroopan kattavin apteekkiverkko eikä aukioloajatkaan ole yhtään hullumpia. Varsinkin kaupungeissa apteekki on yleensä jonkin kauppaliikkeen vuokralaisena ja aukiolo sen mukaista, joten saatavuusnäkökulma ei ole peruste romuttaa maan kattavaa ammattiapteekkiverkosta.

Hintojen laskusta päivittäistavarakaupat ovat jaksaneet jauhaa läpi historian. Jokainen voi todeta, miten on käynyt esim. ruuan hinnalle, jonka aikoinaan piti laskea. Euroopassa tehdyissä tutkimuksissa on havaittu päinvastoin hintojen nousseen lääkkeiden siirtymässä kioskeihin ja kauppoihin. Ruotsissa apteekkijärjestelmää vapautettiin, samoin Englannissa. Nyt kymmeniä apteekkeja on joutunut sulkemaan ovensa kannattamattomina.

Suomessa apteekkeissa toimii korkeasti koulutettu henkilökunta, joka varmis-

taa, että myös ilman reseptiä saatava lääke sopii asiakkaalle. Tällä varmistetaan, ettei tuhansia ihmisiä vuodessa kuole mm. ruuansulatuskanavien verenvuotoihin tai pahoihin yhteisvaikutuksiin. Esimerkiksi Marevan-potilailla myös muun lääkityksen tarkka seuranta on tarpeen, tätä ei saa R-kioskilta.

Se, että apteekkarit ovat keikkuneet kuntien verokeisareina, johtuu yhtiömuodosta. Verokalenterissa näkyy koko yrityksen tulos. Apteekkari saattaa työllistää 20 henkilöä, ottaa riskit ja rasitteet, mutta tienata vähemmän kuin täydet ikälisät omaava farmaseutti tai proviisori. Apteekkarit ovat vuosikymmeniä yrittäneet saada muutettua apteekkien yhtiömuotoa osakeyhtiöksi siinä onnistumatta.

Entä mitä lääkkeiden vapauttaminen kauppoihin ja kioskeihin merkitsisi?. Varmuudella voidaan sanoa, että tällä hetkellä yli 800 apteekin joukosta tulisi poistumaan 200-300 apteekkia, näistä suurin osa juuri niillä paikkakunnilla, joissa niitä kipeästi tarvitaan. Pienet, syrjäseutu- jen apteekit sulkevat ovensa, suurissa kaupungeissa apteekkeja olisi joka kadunkulmassa. Lääkevahingot ja turhat kuolemat lisääntyisivät ja ennen kaikkea saatavuus ei parantuisi, hinnat nousisivat. Kerrottakoot, että apteekki saa reseptin toimittamisesta kokonaiset 43 senttiä. Se, millä reseptilääkkeiden/käsikauppalääkkeiden hintaa voitaisiin laskea, on tukkuhinnan progressiivisuuden muuttaminen sekä valmistajan saaman osuuden leikkaaminen.

Muistutettakoon vielä, että apteekit maksavat valtiolle apteekkimaksua miljoonia. Kilpailun vapauttaminen tuo veroparatiiseihin rekisteröidyt ketjut keräämään tulot Jerseyihin jne. Suomalainen apteekki on asiantunteva, ainoastaan muutaman prosentin terveydenhuollon kustannuksista vievä sekä asiakastyytyväisyys-kyselyiden ykkönen, olkoot niin jatkossakin.

Petri Mäenkoski
Iin Perussuomalaisten
puheenjohtaja,
proviisori

SORTUVAT TALOT, AUTIOT PIHAT

Egyptissä kerrostaloja on sortunut jo useiden vuosikymmenien ajan ja syytkin ovat selvillä. Lakia rikotaan ja mm. luvattomia kerroksia rakennetaan lisää alkuperäisten rakennusten päälle. Sortumisen syyt ovat siis tiedossa. Alimmaisten kerrosten lujuus ei ole suunniteltu lisäkerroksille ja lisäkerrostenkin lujuuslaskelmat voivat puuttua, koska lupaa ei ole haettu ja valvontaakaan ei silloin kukaan osaa edellyttää.

Suomessa on toisin. Luvattomia rakennuksia rakennetaan vähän ja yhtään luvatonta kerrostaloa ei ole rakennettu 1958 vuoden jälkeen, jolloin nykyisenkaltainen rakennuslaki asetukseineen tuli voimaan. Suurin muutos lain historiassa tapahtui 1990 taitteessa, kun lakia muutettiin ja nimi muutettiin maankäyttö- ja rakennuslaiksi, MRL. Voidaan siis olettaa, että Suomen lainsäädäntö on huippuluokkaa maailmanlaajuisestikin mitattuna. Täällä noudatetaan lakeja ja asetuksia tunnontarkasti, kuten kuuluukin.

Miksi nykyajan tekniikalla rakennettuja rakennuksia sitten sortuu? En lähde selvittämään erikseen maneesien koh-

dalla tapahtuneita sortumia ja syitä, mutta kerron näkemykseni siitä mistä nykyisen lain aikana rakennettujen (1990 jälkeen) rakennusten erilaiset ongelmat, kuten sortuminen, kosteusongelmat, homeongelmat ja muut virheet voisivat johtua. Yksi oleellisin muutos tapahtui vastuun kohdalla.

Maankäyttö- ja rakennuslain luku 17 Rakentamisen yleiset edellytykset 119 § huolehtimisvelvollisuus rakentamisessa: ”Rakennushankkeeseen ryhtyvän on huolehdittava siitä, että rakennus suunnitellaan ja rakennetaan rakentamista koskevien säännösten ja määräysten sekä myönnetyn luvan mukaisesti. Hänellä tulee olla hankkeen vaativuus huomioon ottaen riittävät edellytykset sen toteuttamiseen sekä käytettävissään pätevä henkilöstö.”

Tässä asiassa muutos edelliseen lakiin oli suuri. Edellisen lain mukaan vastuussa olivat valvontaviranomaiset, suunnittelijat ja vastaava työnjohtaja. Nyt vastuu on pääasiassa rakennushankkeeseen ryhtyvällä. Ei tarvitse olla juristi, kun tuntee hieman rakentamisen koukerointa, niin selviää mistä on kysymys. Ennen oli sanonta ”pukki kaalimaan vartijana”. Siinä se

on vastaus yksinkertaisesti sanottuna tähänkin asiaan.

Nyt grynderi saa monesti ihan itse valvoa ja ohjata hankkeen etenemistä suunnittelusta lähtien. Paperilla ja teoriassa kaikki voidaan osoittaa kyllä säädösten mukaisesti, mutta työmaalla kaikki voikin olla toisin. Samalla viranomaisen, suunnittelijan ja vastaavan mestarin vastuu on hämärtynyt. Nyt näiden henkilöiden vastuu päättyy viimeistään siihen kun rakennus valmistuu ja kohteessa on suoritettu loppukatselmus. Valta on sillä, joka maksaa. Raha toimii konsulttina ja laatu on johdonmukainen seurauksena valvonnasta. Kaikki toimii silloin paremmin, kun rakennushankkeeseen ryhtyvä eli tilaaja tai rakennuttaja on juridisesti eri henkilö/yhteisö, kuin tämä grynderi. Tilaajan asettama valvoja unohdetaan usein, mutta on tärkein henkilö hankkeen onnistumiselle. Ja kun eduskunnan päättämästä laista on kysymys, niin tähänkin asiaan on politiikka helppo vetää mukaan.

Kuten hyvin muistamme, niin lakimuutoksen aikoihin valmistelussa oli voimakkaasti mukana vihreä ajatusmaailma ja vihreät olivatkin avainasemassa silloin kun lakia valmisteltiin.

Elettiin voimaksasta nousukautta ja oletettiin, että nyt jos koskaan on uudistuksen aika. Muutoksella lisättiin byrokratiaa voimakkaasti, jotta ympäristö- ja luonnonsuojeluasiat saadaan hallintaan rakentamisessa. Samaan aikaan vihreä ajatusmaailma haki pääkaupunkiseudulla reittejä soluttautuakseen yleishyödyllisten rakennuttajayhtiöiden hallintoon mukaan, sillä tietoon oli tullut ”maan tapa”, kun ollaan oikeassa paikassa, niin rahaa virtaa sopivasti puoluekoneistolle. Kaikki eivät kuitenkaan mukaan ehtineet.

Nyt olemmekin ihan uuden haasteen edessä. Sortuvat talot ja autiotuvat pihat muodostavat ongelmia muualla Suomessa ja samaan aikaan pääkaupunkiseudulla on huutava pula kohtuuhintaisista vuokra-asunnoista. Olisiko maaseutu kuitenkin säilytettävä, kun Helsinki alkaa yskiä mamujensa kanssa? Viimeksi joulukuussa hyväksyimme energiatodistuslain sekä muutoksen maankäyttö- ja rakennuslakiin ja jälleen laki vaatii korjausta. Koetetaan pysyä mukana.

Martti Mölsä
kansanedustaja

SUURUUDEN IHANNOINTIA

Suuret keskuksat, niin sanotut työssäkäyntikeskukset, haluavat nyt osansa myös ansiotuloveroista yhteisöverojen kera. Painopiste kehittämisessä on ollut - ja on - suurissa keskuksissa, siksi tarvitaan kustannuksien maksajiksi ympäryskuntia. Esimerkiksi Tampereen suuret hankkeet, kuten tunneli ja monitoimikeskus asemalle sekä ”hauskat torahammastalot”.

Ajatellaanpa nyt, että 250 000 asukkaan keskukseseen liitetään 10 000 asukkaan kunta. Millainen mahtaa olla sen jälkeen tämän alueen kehittyminen? Päätökset tehdään 1/25 voimasuhteella. Eipä taida paljon ääni kuulua. Pohjanmaalla on ollut ns. paikallisparlamentteja, mutta niillä ei ole päätösvaltaa. Ne voivat tehdä esityksiä. Heidän kokemuksensa ovat turhauttavia.

Tällainen suuruuden filosofia tulee tuhoamaan maaseudun elinkelpoisuutta fyysisesti ja henkisesti. Eri asia on, jos suhteellisen samankokoiset kunnat liittyvät. Parempi ratkaisu olisi kuitenkin yhteistyön kehittäminen. Kuka paremmin tuntee alueensa tarpeet ja mahdollisuudet kuin kuntalaiset itse!

Kunnan tuotteiden ja palveluiden hankinnoissa pitää suosia oman kunnan yrittäjiä. Vaikka palvelu tai tuote ei olisikaan halvin. Verotuloina saataisiin erotus korkojen kera takaisin ja kunnan vireyys yhteisönä paranisi. Tokihan kilpailulaki rajaa ja määrittää. Mutta edes siinä, missä voidaan tulkinnanvaraisesti toimia, voisi yrittää vetää kotiinpäin.

Meidän kuntalaisten pitää suosia omankunnan yrityksiä, se auttaa kunnan taloutta ja sitä kautta meitä itseämme.

Veikko Laamanen (ps.)
Orivesi

KYBERISTÄ HYBRIDIIN?

Huhtikuun 27. 2007 veljeskansamme Viro joutui ehkä modernin historian suurimman kyberhyökkäyksen kohteeksi. Noin kolmen viikon aikana maan kaikki julkiset tahot saivat osansa tietoverkkojen lamaantumisesta ja yhteyksiensä osittaisesta tai totaalista katkeamisesta. Valtionlaitosten, parlamentin sekä pankkien ja median verkkoyhteydet kaatuivat tai lakkasivat toimimasta. Osansa sai myös pääministerin reformipuolueen sivut.

Sattumaa tai ei, mutta tapahtuma ajoittui samaan aikaan kun Viron hallitus siirsi ristiriitaisen pronssisoturi-patsaan pois keskusaukiolta. Etniset venäläiset protestoivat siirtoa, jonka seurauksena 1 300 ihmistä pidätettiin, 100 loukkaantui ja yksi henkilö menehtyi. Konflikti sai aikaan niin sanotun DDoS-hyökkäyksen (Distributed Denial of Service), jossa käytettiin apuna tuhansia ”zombie”-tietokoneita julkisten sivustojen kaatamiseksi. Mukaan kutsuttiin asiantuntijoita Natoa myöten ja kyberavaruudesta tullut mörkö hävisi yhtä nopeasti kuin oli ilmaantunutkin.

Suomeen on viime kuukausien aikana tuotettu lukuisia määrä turvallisuuksiin liittyviä perusasiakirjoja, kuten valtioneuvoston periaatepäätös kokonaisturvallisuudesta sekä turvallisuuspoliittinen selonte-

ko. Suuremmalle mielenkiinnolle on noussut kuitenkin kansallinen kyberturvallisuusstrategia, jonka myötä Suomesta halutaan tehdä ”edelläkävijä kyberuhkiin varautumisessa ja niiden aiheuttamien häiriötilanteiden hallinnassa”.

Strategia koostuu kymmenestä strategisesta toimenpidesuosituksista joista yksi on yhteistyötä tukemaan perustettava Suomeen kyberturvallisuuskeskus, nykymuotoisen CERT-FI:n yhteyteen Viestintävirastoon. Fakta on, ettei yksikään maa ole kyennyt ratkaisemaan tätä kyberturvallisuusasiaa ilman vastaavaa koordinaatiokeskusta. Sen rooli on tukea toimivaltaisia viranomaisia, jotka vastaavat omasta kyberturvallisuudesta omalla hallinnonalallaan.

Uskottava kyberturvallisuus on nykyisin kiinteä osa uskotavaa maanpuolustusta. Tätä on Suomessakin parannettava, sillä uhka on todellinen. Valtioneuvoston periaatepäätöksellä perustettu ja puolustusministeriön alaisuudessa aloittanut turvallisuuskomitea yhteensovittaa kyberturvallisuuteen liittyvää varautumista ja tukee kyberturvallisuuskeskusta yhteistyössä liikenne- ja viestintäministeriön kanssa. Nähtäväksi jää, miten monen viranomaistahon yhteistyö onnistuu, mutta lähtökohteisesti kyberturvallisuuskeskuksella on nyt olemassa kaikki onnistumisen edellytykset torjua jopa yllä mainitun kaltaista totaalihyökkäystä suomalaisia yrityksiä ja julkiskohteita kohtaan.

Haasteeksi muodostuu se, miten yritykset aiotaan valjastaa mukaan strategian toteuttamiseen. Tarjolla on monenlaisia onnenonkijoita, jotka tituleeraavat itseään kyberalan johtaviksi asiantuntijoiksi ja pelottelevat ihmisiä tuomio-päivällä. Tässä - kuten muillakin turvallisuusalan sektoreilla - tekojen tulisi käydä retoriikan edellä. Mallia yritysten motivoimiseen voisi ottaa vaikkapa Yhdysvalloista syyskuun 2001 terrori-iskujen jälkeisessä maailmassa, jossa firmoille tarjottiin verohelpoituksia, lyhytlistausta julkisiin hankintoihin sekä näkyvyyttä kansallisessa kumppanuusohjelmassa.

Kansallinen etumme on varmistaa, ettei kyberstrategiasta tule mitään hybridistrategiaa ja että huomio kohdistuu todellisiin kompetensseihin erilaisten mientöjen sijaan. Ehkäpä tässäkin pätee vanha sanonta ”on aika siirtyä kuormaston marsista ratsuväen ryhmittymykseen” eli virolaismallisen kyberhyökkäyksen odottelun sijaan on harjoitettava omia resurssijamme riittävän pelotteleen ja vastahyökkäyksen varalle. Olkoonkin, että sana ”hyökkäys” torpedoitiin heti käteilyssä eduskuntamme punavihreän linjaston toimesta.

Timo Hellenberg
valt.tri.

■ VAPAA SANA

Kirjoita lyhyesti ja ytimekkäästi.
Kirjoituksen pituus saa olla korkeintaan 1 500 merkkiä!
Kaikkien kirjoitusten mukana on oltava kirjoittajan yhteystiedot.
Toimitus voi otsikoida ja tiivistää juttuja.

Lähetä mielipiteesi osoitteella:
toimitus@perussuomalaiset.fi

JÄRJESTÖTOIMINTA

VAHVAT NAISET JOHTOON LIPERISSÄ

Liperin Perussuomalaiset ry:ssä puhaltavat nyt uudet tuulet. Hihat on kääritty ja työ kotikunnan asioiden hoitamiseksi sekä paikallisyhdistyksemme kehittämiseksi on aloitettu tuorein voimin.

■ Liperin Perussuomalaiset valtuutetut: Kari Keronen, Tiina Tikka, Juha-Pekka Huikuri, Piritta Kärki, Pertti Nylund, Marja-Leena Gröhn, Juhani Kummunmäki, Päivi Pietarinen, Mikko Hartikainen.

Taannoissa kunnallisvaaleissa perussuomalaisilla oli vahva tekemisen meininki. Siitä ovat osoituksena onnistunut ehdokashankinta, näkyvä vaalikampanja ja sen ansiosta saavutetut yhdeksän valtuustopaikkaa. Liperin Perussuomalaisten listalle kertyi kaikkiaan 41 ehdokasta, mikä on lähes puolet enemmän kuin edellisissä kunnallisvaaleissa.

Selkeä vaalivoittonne on tulosta pitkäaikaisesta ja maltillisesta taustatyöstä. Suuri kiitos tästä kuuluu entisille hallituksen jäsenille ja aktiiveille sekä entiselle varapuheenjohtajalle Jukka Ikoselle. Ikonen on tehnyt pyyteetöntä ja avointa työtä paikallisyhdistyksemme ja puolueemme hyväksi jo kauan. Kun pohjatyö oli tehty hyvin, oli uusien luottamushenkilöiden ja paikallisyhdistyksen hallituksen helppo ryhtyä töihin.

Sujuvaa vuoropuhelua yli puoluerajojen

Liperin Perussuomalaisille on tärkeää poliittisen toimintakulttuurin demokraattisuus, avoimuus ja läpinäkyvyys. Py-

rimme olemaan lojaaleja myös äänestäjiämme kohtaan asettamalla luottamustehtäviin ne henkilöt, joille kansa on antanut valtuutuksensa. Loppuvuodesta alkaneet puolueyhdistymien keskinäiset neuvottelut sujuivat alusta lähtien hyvässä yhteishengessä ja toivat meille kaikkiaan lähes 30 kunnallista ja 20 maakunnallista luottamuspaikkaa. Odotamme myös alkaneelta valtuustokaudelta yhtä sujuvaa

vuoropuhelua yli puoluerajojen, sillä se on välttämätöntä suurten kuntakenttää myllertävien päätösten aikaansaamiseksi.

Yhdistyksessämme toimii paljon vahvoja ja aktiivisia naisia. Naiset nousivat näkyvään asemaan myös puolueen luottamuspaikkojen jaossa. Mm. alkaneella valtuustokaudella kunnanhallituksen puheenjohtajan nuijaa paukuttaa Marja-Leena Gröhn, kunnanvaltuuston

1. varapuheenjohtajaksi ja tarkastuslautakunnan varapuheenjohtajaksi valittiin Tiina Tikka, teknisen lautakunnan lupajaoston varapuheenjohtajaksi Susanna Nevalainen, sivistyslautakunnan varapuheenjohtajaksi Piritta Kärki ja jäseneksi Päivi Pietarinen sekä sosiaali- ja terveyslautakunnan jäseneksi Kirsi Vänskä. Kärki toimii myös perussuomalaisten valtuustoryhmän puheenjohtajana. Paikallisyhdistyksemme 8 hallituksen jäsenestä puolet on naisia. Voidaan ilolla todeta, että naisemme ovat hyvin edustettuina kaikissa kuntamme lautakunnissa ja lukuisissa maakunnallisissa toimielimissä.

Taistelemme itsenäisyyden puolesta

Yhdistyksemme aktiivinaisten sekä vireän ja nuortuneen miesedustajiston voimin haluammekin karistella harteiltamme riitaisen ”ukkopuolueen” statuksen. Ryhmässämme vallitsee hyvä yhteishenki ja into toimia

kuntalaisia lähellä nykyaikaisin ja uudistunein menetelmin. Liperin paikallisyhdistyksen hallitus ja luottamushenkilöt ovat koontuneet alkuvuoden aikana pohtimaan uusia toimintamalleja. Kevään mittaan aloitamme kuntalaisille suunnatut kuulemistilaisuudet, joissa asukkailla on mahdollisuus kertoa ajatuksiaan ja toiveitaan luottamushenkilöille. Yhdistyksemme osallistuu aktiivisesti myös ensi kesänä Joensuussa pidettävän puoluekokouksen suunnitteluun ja talkootyöhön.

Liperi on Joensuun kupeessa sijaitseva maalaispitäjä, joka joutunee vielä taistelemaan itsenäisyydestään tänä kuntaliitosten kulta-aikana. Me perussuomalaiset haluamme olla vahvasti mukana ja läsnä kuntalaisten arjessa ja kunnan päätöksenteossa. Kunnassamme merkittäviä asioita tällä kaudella ovat mittavat säästöpainet, palvelurakenteen täysremontti ja valtakunnallistekin puhuttava kuntarakennemuutos. Perussuomalaiset puhuvat itsenäisen Liperin ja kyläkoulujen säilyttämisen puolesta.

■ Kansanedustaja Teuvo Hakkarainen vieraili Liperissä.

Liperin Perussuomalaiset

PS ei hyväksy kaupunginjohtajien palkankorotuksia

Helsingin kaupungin perussuomalaisten valtuustoryhmä on tyytymätön kaupunginjohtajien palkankorotuspäätökseen. Kaupunginjohtajan palkkaa ollaan korottamassa 900 eurolla 15 300 euron suuruiseksi. Apulaiskaupunginjohtajien palkkaa ollaan korottamassa 724 eurolla 12 800 euroon saakka. Kaupunginjohtaja tienaa nyt enemmän kuin New Yorkin ja Lontoon pormestarit, joten tällainen palkka ei ole valtuustoryhmän mielestä kansainvälisessä mittakaavassakaan kohtuullinen.

Perussuomalaiset vastustivat palkankorotusaikeita jo kaupunginhallituksessa. Nyt Helsingin kaupungin perussuomalaisten valtuustoryhmä on valtuuttanut lakimies Pekka Tiusasen laatimaan oikaisuvaatimuksen tehdystä päätöksestä korottaa kaupunginjohtajien palkkaa 6 prosentilla. Valtuustoryhmä vaatii päätöksen kumoamista ja sen uudelleen käsittelyä.

Kirkkonummen perussuomalaiset tiukkoina

Kokoomuspoliitikko jätti tehtävänsä Kirkkonummen kunnallispolitiikassa pitkään toiminut Timo Haapaniemi (kok) on jättänyt kunnalliset luottamustehtävänsä toistaiseksi rikosepäilyjen takia.

Perussuomalaiset olivat asiassa aloitteellisia. Kirkkonummen perussuomalaisten puheenjohtaja Pekka M. Sinisalo kertoo ryhmänsä ryhmänsä puuttuneen asiaan ensimmäisenä ja vaatineen Haapaniemen vetäytymistä luottamustoimista.

- Kunnanhallitus ja valtuusto eivät voi ohittaa näin vakavaa asiaa. Kyse on kuitenkin törkeistä rikosepäilyistä, Sinisalo kommentoi 25.1 julkaistussa tiedotteessa.

Sinisalon mukaan muiden ryhmien oli pakko reagoida perussuomalaisten esille nostamaan asiaan. Haapaniemi ilmoitti tiistaina jättävänsä kunnalliset luottamustehtävänsä toistaiseksi.

Rikosepäilyt liittyvät Haapaniemen ja hänen lähipiiriinsä tontti- ja asuntokauppoihin espoolaisen rakennusyhtiö Eken kanssa. Poliisi tutkii myös törkeää lahjusten antamista ja ottamista.

Ovatko työväenpuolueet työväen asialla?

Eivät ole, vaan kapitalistipankkiiri-puolella. Tämä nähtiin perjantaina 15.2.2013, kun eduskunnassa äänestettiin hallituksen luottamuksesta. Vasemmistoliiton ja sdp:n kansanedustajat antoivat hallitukselle luottamuksen. Antoivat luottamuksensa sellaiselle hallitukselle, joka toimillaan on aiheuttanut ennätyksellisen paljon YT-neuvotteluja ja irtisanomisia. Viimeisimpänä hallitus eväsi Turun STX-telakalta sen kipeästi tarvitsemansa 50 miljoonan euron tukilainan. Lainan, joka ei olisi ollut suoraa tukea.

Tästä voidaan tehdä johtopäätös, että metallimiestä ja laivanrakentajaa ei sdp:n ja vasemmistoliiton mielestä enää tarvita. Sen sijaan tarvitaan Saksan, Ranskan, Espanjan, Kreikan ja Irlannin pörssi- ja pankkiireja. Heitähän nämä niin sanotut työväenpuolueet kokoomuksen käsikassaroina tukevat. Näinkö suomalaisia työpaikkoja pelastetaan, turkulaisten rautakourien kustannuksella?

Turun seudulta meni noin 20 000 henkilötyövuotta, telakalta ja alihankintaketjulta. Kiitos Suomen hallituspuolueille!

Britannian pääministeri David Cameron aikoo seuraavien parlamenttivaalien jälkeen järjestää Isossa-Britanniassa kansanäänestyksen EU:sta ja neuvotella ehdot uudelleen. Perussuomalaisten noustessa seuraavissa vaaleissa Suomen suurimmaksi puolueeksi Suomessa järjestetään myös kansanäänestys

EU:sta ja aloitetaan Ison-Britannian ohella koko EU:n uudistamisneuvottelut.

Tavoitteemme on muuttaa nykyinen taantuva tulonsiirtojen EU-dynaamiseksi vapaakauppaunioniksi. Se EU, johon aikanaan liityimme, ei enää ole se sama unioni. Siksi uusi kansanäänestys on välttämätön.

Perusajajat vaatii, että hallitus EU:ta uudistettaessa kysyy kansalaisten tahdon ja toimii myös sen mukaisesti.

Harri Ahonen
Perusajajat

Laskiaisriehaa Lempäälässä

Juhlistimme sunnuntaina 10.2. laskiaista ja pystytimme teltan Lempäälän Hakkariin vesitornin juurelle. Kirsi oli keitelty lämmintä mehua ja paikalle tuotu kaasugrillikin saatiin lämpimäksi. Veijo toimi grillimestarina ja makkaran menekki oli kova pienestä lumisateesta huolimatta. Sakari tarjoili mehua ja se kelpasikin monelle hiihtäjälle.

Makkaraa varattiin 10 kiloa ja sitä täydennettiin vielä paril-

la kilolla puolen päivän jälkeen. Ilmainen makkara teki kauppansa ja yllätti positiivisesti paikalla kävijät. Paikalle saapui ihmisiä Sääksjärveltä asti, eli kiinnostusta riehaan ja sen ohessa käytyyn keskusteluun löytyi mukavasti.

Moni asia yhteiskunnassa ja Lempäälässä huolestutti kävijöitä. Mieleen jäivät keskustelut yritystonteista ja huolta esitettiin mm. Pirkkalan vetovoimasta Kurikan alueella. Samoin keskusteltiin

kaavoituksesta, soranottoaikoista jne. Paikalle saapui myös tamperelainen kollega, jonka kanssa vaihdoimme ajatuksia näkyvämmästä yhteistyöstä lähikuntien jäsenten kanssa.

Meille jäi oikein hyvä mieli tahtuman järjestelystä ja saamamme palaute oli positiivista. Tulemme jalkautumaan jatkossakin.

Lempäälän Perussuomalaiset

Etelä-Savon PerusNaiset

Etelä-Savon PerusNaisten vuosikokous pidetään tiistaina 12.3. klo 18. Paikkana Marjan Matkakoti, Jääkärintie 8, Mikkeli. Esillä sääntömääräiset asiat. PerusNaiset tarjoaa kokousväelle keittolounaan ja kahvit! Ruokailua varten ilmoittauduthan viimeistään 10.3. Paula Kuituselle: bolakoo@hotmail.com tai Raija Valtoselle: raija.k.valtonen@gmail.com
PerusNaisten hallitus kokoontuu kello 17.00 samassa paikassa. Tervetuloa!

Pohjois-Kymi

Pohjoiskymen Perussuomalaisten ylimääräinen kokous pidetään

3.3. klo 18 Elimäen Alppiruusussa, Alppiruusuntie 35. Täydennetään puuttuvia piirikokousedustajia sekä hallituksen jäseniä. Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Lappeenranta

Lappeenrannan Seudun Perussuomalaisten kevätkokous pidetään perjantaina 22.3. klo 16.30. Paikkana Lappeenrannan kaupungintalon Kristiina-kokoushuone, Villimiehenkatu 1. Opastus pääovelta klo 16.15 alkaen. Esillä sääntömääräiset asiat. Tervetuloa!

Satakunta

Satakunnan Perussuomalaiset järjestävät koulutustilaisuuden

sunnuntaina 10.3. klo 14 Porin piiritoimistolla, Satakunnankatu 33 - 35 B. Kouluttajina Matti Putkonen ja Riikka Slunga-Poutsalo. Koulutus on tarkoitettu ensisijaisesti järjestöjen puheenjohtajistolle ja sihteeille, mutta kaikki jäsenet ovat tervetulleita.

Ruokolahti

Ruokolahden Perussuomalaisten sääntömääräinen kevätkokous pidetään tiistaina 19.3. klo 18.00 Ruokolahden Osuuspankin kokoushuoneessa. Hallitus kokoontuu samassa paikassa klo 17.00. Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Sipoo ei halua uusia vaaleja

Sipoon päättäjät ja virkamiehet eivät halua uusia viime vuoden kunnallisvaaleja. Uusitut vaalit kuitenkin pidetään, jos korkein hallinto-oikeus niin päättää. Helsingin hallinto-oikeus määräsi aikaisemmin, että Sipoon vuoden 2012 kunnallisvaalit on uusittava.

Hallinto-oikeus perusteli päätöstään sillä, että Sipoossa oli ollut ääntenlaskennassa mukana sekä paikallis- että keskusvaalilautakunnassa ehdokkaina olleita henkilöitä ja heidän lähisukulaisiaan. Sipoossa ei kuitenkaan hyväksytä tätä tulkintaa.

- Meidän mielestämme olemme toimineet lain mukaan ja olemme eri mieltä hallinto-oikeuden päätöksestä, Sipoon kunnansihteeri Peter Stenvall selittää.

Myös Sipoon valtuutetut ovat samalla kannalla, sanoo perussuomalainen sipoolaisvaltuutettu Pentti Sittnikow. Hänen mukaansa kaikki Sipoon poliittiset ryhmät yhtyvät valitukseen.

- Koska vaalit olisivat vain ajan ja rahan tuhlausta. Nyt kirjekuoret voidaan avata ja niissä olevat äänestyslapput voidaan laskea uudelleen, Sittnikow huomauttaa.

Jos KHO kuitenkin päätyy samaan kuin Helsingin hallinto-oikeus, kyseeseen tulisivat ns. "uusitut vaalit". Vaaleissa olisivat samat ehdokkaat ja äänioikeutetut, vain osa ääntenlaskijoista vaihtuisi.

Sipoolla on aikaa tehdä valitus maaliskuun 19. päivään saakka. KHO ratkaisee asian touko- kesäkuun vaihteessa. Uusitut vaalit pidettäisiin todennäköisesti syyskuussa.

Seppo Huhta

EDUSKUNTA
RIKSDAGEN

Eduskunnan kanslian kiinteistötoimistoon haetaan

laitoshuoltaja

1. Laitoshuoltajan virka, **työavain 110-4-13**
2. Laitoshuoltajan oa. virka, **työavain 110-5-13**
3. Laitoshuoltaja (1.4.2013-28.2.2014), **työavain 110-6-13**

Hakuilmoitukset on julkaistu valtion työnhakusivustolla www.valtiolle.fi yllä mainituilla työavaimilla.

Lisätietoja antavat Minna Majuri, (09) 432 2289 tai Riitta Huikari-Hyvönen, (09) 432 2298. Tiedustelut klo 8.00-11.00.

Hakemus tallennetaan valtion työnhakusivustolle www.valtiolle.fi. Hakemuksen voi myös toimittaa eduskunnan hallinto-osaston kirjaamoon, Eduskuntakatu 4, postiosoite 00102 Eduskunta, viimeistään maanantaina 4.3.2013 klo 16.15.

Turun STX:n seuraava risteilijätilaus on varmistunut. Hallitus asettui telakkakriisissä perussuomalaisten linjoille.

Turun TUI-laivat saivat rahoituksen

Asia koskee kahta saksalaisen TUI-varustamon tilaamaa matkustajaristeilijää, joiden tekemisestä Turussa oli sovittu jo ennakkoon. Laivoilta puuttui kuitenkin rahoitus.

Kauppa- ja teollisuusministeri Jan Vapaavuori tiedotti tiistaina, että hallitus, telakka ja TUI-varustamo ovat saaneet kokoon riittävän oman pääoman rahoitusosuuden laivojen rahoituksen pohjaksi. Suomen valtion rahoitusyhtiö Finnvera voi nyt järjestää lo-

pun vieraan pääoman rahoituksen.

- Viimeiset neuvottelut käytiin sunnuntaina ja maanantaina Lontoossa valtion, Finnveran, STX:n ja tilaajan kesken. Niiden pohjalta saavutettiin neuvottelutulos, jonka pitäisi taata TUI-alusten rakentaminen Suomessa, Vapaavuori kertoi tiedotustilaisuudessa.

Vapaavuoren mukaan STX-konserni osallistui hankkeeseen kymmenien miljoonien eurojen pääomainoituksella. Myös TUI-varustamo tuli hankkeessa vastaan.

Valtio lisää jo aiemmin myön-

tämänsä 16 miljoonan euron innovaatiotukeen 15 miljoonaa euroa, mikä nostaa innovaatiotuen yhteensä 31 miljoonaan euroon. Tämän lisäksi valtio ostaa telakan maapohjaa 23,5 miljoonalla eurolla ja vuokraa maapohjaa edelleen telakalle.

Myöhemmin maapohja voidaan ehkä myydä. Vapaavuori otaksui, että esimerkiksi Turun kaupunki saattaisi olla kiinnostunut alueen maapohjasta.

Väläkysymys tuotti tuloksen

Perussuomalaiset ovat tyytyväi-

siä siihen, että hallitus tuli STX-asiassa vihdoin perussuomalaisten linjoille.

- Väläkysymyksemme luoma paine pakotti ilmiselvästi hallituksen muuttamaan teollisuuspoliittista linjaansa. Näin saimme pelastettua merkittävän määrän teollisia työpaikkoja, kommentoi eduskunnan talousvaliokunnan perussuomalainen jäsen Kaj Turunen.

- Hallituksella oli onneksi rohkeutta nähdä perussuomalaisten väläkysymyksen perimmäinen tarkoitus, Turunen jatkaa.

- Perussuomalaiset ovat kui-

tenkin yhä erittäin pettyneitä siihen, ettei hallituksen taito riittänyt joulukuussa Oasis III -tilauksen saamiseksi Suomeen.

- Kysymme, miksei nyt tehdyn kaltaista rahoitusjärjestelyä voitu tehdä tuolloin joulukuussa? Todennäköisesti myös Oasis III -tilaus olisi saatu Suomeen tämänkaltaisella rahoitusratkaisulla, valtiovarainvaliokunnan perussuomalainen jäsen Ville Vähämäki arvioi.

VELI-PEKKA LESKELÄ
KUVA LEHTIKUVA

IRROITA TÄYTETTY LOMAKE. SULJE JA LAITA POSTIIN, POSTIMAKSU ON MAKSETTU PUOLESTASI.

PALVELUKORTTI

Haluan liittyä Perussuomalaiset-puolueeseen

25 euron jäsenmaksuun sisältyy Perussuomalainen-lehden vuosikerta

Haluan tilata ainoastaan Perussuomalainen-lehden:

- Vuositilaus (15 numeroa) 30 euroa
 1/2 vuosikerta 20 euroa
 Ilmainen näytenumero
 Lahjatilauks (maksajan tiedot alle) tai jäsenhankkijan tiedot:

SUKUNIMI

ETUNIMI

LÄHISOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAikka

- Haluan liittyä **Perussuomalaiset Naiset ry:n** jäseneksi (ei erillistä jäsenmaksua). Jäsenyys edellyttää puolueeseen liittymistä.

- Haluan liittyä **Perussuomalaiset Nuoret ry:n** jäseneksi (ei jäsenmaksua). Jäsenyys ei edellytä puolueeseen liittymistä

Voit ladata jäsenhakemuksen PDF-muodossa myös osoitteesta
www.perussuomalaiset.fi/jasenyyys

SUKUNIMI

ETUNIMET

LÄHISOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAikka

KOTIKUNTA

KANSALAISSUUS

SOTU

AMMATTI / TOIMI / KOULUTUS

PUHELIN

SÄHKÖPOSTI

PÄIVÄYS JA ALLEKIRJOITUS

Osoitteenmuutos (vanhat tiedot)

LÄHISOITE

POSTINUMERO JA -TOIMIPAikka

Perussuomalainen

UUTISIA VERKOSSA

ETUSIVU KOTIMAAN POLITIIKKA MUUT UUTISET VIDEOIT KOLUMNIT VIIHDE

helmikuu 25, 2013 | 22:56

Juvonen: tulevaisuusselvityksen ristiriitaisuudet kummeksuttavat

Toimitus Uutisvinkki

16k

Ajankohtaista

Uusimmat

helmikuu 26, 2013 | 19:08
Ruuhonen-Lerner: Destiasta luopuminen ei ole tarkoituksenmukaista

helmikuu 26, 2013 | 18:45
Perussuomalaisilta tukea jousimetsästykselle

helmikuu 26, 2013 | 16:39
Turun TUI-laivat saivat rahoituksen

helmikuu 26, 2013 | 13:50
Tossavainen: Vihreiden härskkiä pelinpolitiikkaa

helmikuu 26, 2013 | 13:27
SAK:n Matti Huutola ei toppuuttele eläkekiireitä

IRROITA TÄYTETTY LOMAKE. SULJE JA LAITA POSTIIN, POSTIMAKSU ON MAKSETTU PUOLESTASI.

Postimaksu
maksettu

TAITA TASTA JA NIDO KIINNI

Perussuomalainen
Tunnus 500 9637
00003 Vastauslähetyt